Wychodzi w każdą środę

Cena 700.000 Marek

Zaliczka pren. na styczeń 2,500.000 Mp.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 150.005

PRZEGLĄD SPORTOWY

TYGODNIK ILUSTROWANY, POŚWIĘCONY WSZELKIM GAŁĘZIOM SPORTU

OFICJALNY ORGAN POLSKICH ZWIĄZKÓW: PIŁKI NOŻNEJ, NARCIARSKIEGO, LAWN-TENNISOWEGO, LEKKOATLETYCZNEGO ORAZ POLSKIEGO TOWARZYSTWA TATRZAŃSKIEGO

tudzież Górnośląskiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Wileńskiego Związku Okręgowego Piłki Nożnej.

Adres redakcji głównej i administracji: Kraków, ul. św. Filipa L. 17; Redakcji na Warszawę: Warszawa, ul. Zgoda L. 12.

Warszawa | Łódź | Lublin | Kraków | Lwów

Nr. 2 (139). | Piątek, 18 stycznia 1924. | Rok IV.

Z zawodów skikjöringowych w Krakowie 13 stycznia 1924.

Wnioski PZPN. na Walne Zgromadzenie. — Narciarstwo przed Chamonix. Ze związków okręgowych. — Zagraniczny przegląd piłkarski. — Olimpjada

Dział urzędowy.

Polski Związek Piłki Nożnej.

(Kraków, ul. Konarskiego 8, I p.)

Komunikat Zarządu

z posiedzenia, odbytego w dniu 12 stycznia 1924 r.

1) Skargę Dolno-Austrjackiego Związku Piłki Nożnej, wystosowaną do PZPN. z powodu udziału w zawodach klubów górnośląskich Schierla, Bileka i Neidlingera, graczy tegoż związku, odstąpiono Wydziałowi Gier i Dyscypliny, celem dokładnego zbadania i pociągnięcia winnych do surowej odpowiedzialności.

2) Uchwalono następujący porządek dzienny Walnego Zgromadzenia:

a) Zatwierdzenie listy delegatów związków okręgowych, uprawnionych do głosowania i określenie liczby reprezentowanych głosów na podstawie tabel nadesłanych do PZPN., a wykazujących ile klubów rozegrało mistrzostwa w danym okręgu.
b) Odczytanie i przyjęcie protokołu z ostatniego Walnego Zgrom.
c) Sprawozdanie z działalności Zarządu.
d) Sprawozdanie kasowe.
e) Zatwierdzenie sprawozdania Komisji Rewizyjnej z zamknięcia kasowego oraz udzielenie absolutorjum skarbnikowi.
f) Udzielenie absolutorjum ustępującemu Zarządowi.
g) Ustalenie taksy zasadniczej.
h) Wnioski Zarządu w sprawie zmian statutu.
i) Inne wnioski Zarządu.
j) Ewentualne odwołania.
k) Wybory nowego Zarządu, Wydziałów i Komisji Rewizyjnej.
l) Rozstrzygnięcia wniosków członków.
ł) Rozstrzygnięcia wniosków nagłych.
m) Interpelacje.

3) Uchwalono postawić na Walnem Zgromadzeniu następ. wnioski:

A) Związki okręgowe winny wstawić w swych statutach następujące przepisy; a) „Zarząd ZOPN. winien załatwiać prośby towarzystw o przyjęcie ich w poczet członków w ciągu 14 dni od daty wpłynięcia prośby, w przeciwnym razie klub, który wniósł podanie, ma być uważany jako prowizorycznie przyjęty członek danego ZOPN.". b) „Nowowstępujący klub musi zmienić swą nazwę, o ile klub tej samej nazwy należy już do tegosamego ZOPN.

B) „W miejsce 3 maja ustanawia się jako dzień PZPN., wyjątkowo na rok 1924, dzień 11 maja, przyczem obowiązują wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące organizacji zawodów w dniu 3 maja zeszłego roku.

C) „Każdy klub ma obowiązek na żądanie PZPN. odstąpić swoje boisko na zawody, urządzane przez PZPN., za opłatą 5% brutto od zawodów".

„Towarzystwa są obowiązane na wypadek zmiany adresu do zawiadomienia o tem w przeciągu 24 godzin tak Polskiego Związku Piłki Nożnej, jak i Związku Okręgowego, do którego przynależą.

„Towarzystwa są obowiązane przesyłać swemu ZOPN. każdorazowo skład Zarządu towarzystwa i ewentualnie Zarządu sekcji piłki nożnej.

D) „Poleca się Zarządowi PZPN. wybranie z grona swego komisji statutowej, której powierza się poprawienie dotychczasowego statutu w myśl uchwalonych wniosków".

E) „Wprowadza się gry o puhar polski, których regulamin ogłasza się równocześnie".

F) Proponuje się podwyższenie taksy zasadniczej na 50 centimów.

Komunikat Wydziału Gier i Dyscypliny

z posiedzenia, odbytego w dniu 16 stycznia 1924.

1) Biorąc pod uwagę okoliczności łagodzące, ukarano gracza K. S. Union (Łódź), Władysława Fejera, za przekroczenie przepisów o amatorstwie PZPN., 3 miesięczną dyskwalifikacją.

2) Za zgłoszenie się do Austrjackiego Związku P. N. bez wymeldowania się z PZPN., zdyskwalifikowano gracza K. S. Hakoah (Bielsko), Brunona Singera.

3) Na skutek wyjaśnienia ze strony K. S. Warszawianka (Warszawa), znosi się karę, nałożoną na powyższy klub i graczy Rysz. Redlicha i Jana Zielińskiego.

4) Uchwalono zwrócić uwagę, że kluby, nieprzestrzegające terminów wysyłania do PZPN. zwolnień i wykreśleń graczy, będą karane grzywnami pieniężnemi.

5) Przypomina się, ze względu na powtarzające się wypadki, że kluby rozgrywające zawody z klubami niezgłoszonemi do Związków Okręgowych P. N., będą karane dyskwalifikacją.

6) Za podwójne zgłoszenie ukarano 2 miesięczną dyskwalifikacją: Kazimierza Mrozowskiego gracza K. S. Krakus, Stanisława Irlika gracza K. S. Krakus, Anhalta Maurycego gracza ZKS. Jutrzenka, Dmytryszyna Włodzimierza gracza K. S. Cracovia, Salomona Józefa gracza K. S. Adria, a kluby grzywną; 4 franki złote K. S. Wawel (Kraków), 0·50 fr. zł. K. S. Amatorzy (Kraków), K. S. Krakowianka (Kraków), K. S. Hasmonea (Kraków).

Grzywny płatne po kursie w dniu płatności.

Krakowski Związek Okręgowy Piłki Nożnej.

Komunikat Zarządu.

I) Zwyczajne Walne Zgromadzenie Krakowskiego Z. O. P. N. odbędzie się w dniu 20 stycznia 1924 r. o godzinie 9·30 rano w sali Koła Mieszczańskiego przy ul. Jagiellońskiej L. 9, II piętro, z następującym porządkiem dziennym:

1) Stwierdzenie listy delegatów.
2) Zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
3) Sprawozdanie Zarządu i Wydziału Gier i Dyscypliny.
4) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie skarbnikowi absolutorjum.
5) Ustalenie wysokości wpisowego, wkładek rocznych członków, wpisowego do mistrzostw i kaucji przy odwołaniach do Zarządu KZOPN. i PZPN.
4) Zmiana statutu.
5) Wybory członków Zarządu, Wydziału Gier i Dyscypliny i Komisji Rewizyjnej.
6) Wybór delegatów na Walne Zgromadzenie PZPN.
7) Wnioski i interpelacje.

II) Wzywa się wszystkie kluby pod rygorem statutowo przewidzianych kar, do bezzwłocznego przedłożenia przesłanych im za tut. L. 1/24 z dn. 4 bm., celem wypełnienia, kwestjonarjuszy, przyczem zwraca się uwagę, że do kwestjonarjusza muszą być dołączone tabelki rozegranych w r. 1923 zawodów tak towarzyskich jak i o mistrzostwo. Kluby, które przedłożyły już kwestjonarjusze bez wspomnianych tabel, mają takowe odwrotnie nadesłać.

Kwestjonarjusze oraz tabelki należy przesłać do Krakowskiego Z. O. P. N. na ręce p. M. Paszuchy, Kraków, Wiślna 2/III.

Równocześnie przypomina się nadesłanie zestawienia ilości rozegranych zawodów przez I. II. i III. drużyny w myśl komunikatu ogłoszonego w Przeglądzie Sportowym z dnia 29 grudnia 1923.

Lubelski Związek Okręgowy Piłki Nożnej.

Komunikat Zarządu.

Zawiadamia się, że Zwyczajne Walne Zgromadzenie Lub. ZOPN.-u odbędzie się w dniu 20 stycznia 1924 r. o godzinie 9 rano w sali Klubu Oficerskiego, ul. Szpitalna 7, z następującym porządkiem dziennym: 1) stwierdzenie listy delegatów, 2) zatwierdzenie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia, 3) sprawozdanie Zarządu i Wydziału Gier i Dyscypliny, 4) sprawozdanie Komisji Rewizyjnej i udzielenie skarbnikowi absolutorjum, 5) ustalenie wysokości opłat, przypadających od członków na rzecz Lub. ZOPN. (wpisowe, wkładki roczne członków, wpisowe do mistrzostw, kaucje od protestów), 6) wybory członków Zarządu, Wydziału Gier i Dyscypliny i Komisji Rewizyjnej, 7) Wybór delegatów na Walne Zgromadzenie PZPN.-u, 8) wnioski i interpelacje.

W razie braku przepisanego statutem kompletu, Walne Zgromadzenie odbędzie się w pół godziny później, bez względu na ilość obecnych członków.

Komunikat Wydziału Gier i Dyscypliny

z posiedzenia, odbytego w dniu 30 listopada 1923 r.

1) Podaje się do wiadomości adresy Lub. ZOPN. i klubów Okr. Lub.:

Lub. Związek Okręg. Piłki Nożnej, Lublin, Wieniawska 1, por. Kopanicki.
Wojskowy Klub Sportowy, Lublin, bl. Lipowa 7.
W. K. S. Chełm, Chełm Dowództwo Garnizonu.
W. K. S. Kresy, Brześć, D. O. K. IX, Oddz. III Szt.
W. K. S. Lublinianka, Lublin, 3-go Maja 16, por. Bryl.
W. K. S. Zamość, Zamość, Dowództwo 3 Dyw. Piech., ppor. Roch.
W. K. S. Kowel, Kowel, Dowództwo 50 pp., kpt. Sośnialuk.
W. K. S. Hallerczyk, Równe, 13 Dyw. Piech., kpt. Werschner.
W. K. S. Łuck, Łuck, Dowództwo Garnizonu.
W. K. S. Włodzimierz, Włodzimierz Wol., 23 pp., pułk. Wolski.
K. S. Makkabi, Lublin, Krakowskie Przedmieście 48, Goldman.

(Dokończenie nastąpi).

Polski Związek Lawn-Tennisowy.

Komunikat Nr. 33 (z dnia 28 grudnia 1923 r.,

1) W uzupełnieniu komunikatu Nr. 32, poz. 6, wzywa się również Lwowski Klub Tennisowy do nadesłania, najpóźniej do 25 stycznia 1924, wypełnionej listy rezultatów zeszłorocznego turnieju międzynarodowego.

2) Przypomina się członkom, że konto Polskiego Związku Lawn-Tennisowego w Poczt. Kasie Oszcz. jest Nr. 203369.

3) Prostuje się komunikat 32. poz. 3, ad 3) odnośny ustęp winien brzmieć: Lwów, Lwowski Klub Tennisowy, ul. Pełczyńska 57.

4) W związku z zapisaniem sądowem P. Z. L. T, wzywa się wszystkich członków, posiadających osobowość prawną, do podania najpóźniej do 1 lutego 1924 r, dokładnego numeru rejestru i Sądu, w którym odnośny członek jest zapisany.

5) Wszyscy członkowie winni podać najpóźniej do 10 lutego 1924 w jakich turniejach ogólnych polskich w roku 1923 oraz ogólnych zagranicznych ich członkowie brali udział z podaniem nazw uczestników oraz ewentualnych sukcesów.

PRZEGLĄD SPORTOWY

TYGODNIK ILUSTROWANY, POŚWIĘCONY WSZELKIM GAŁĘZIOM SPORTU

19 stycznia 1923,

Kiedy rok temu burzliwe Walne Zebranie Polskiego Związku Piłki Nożnej wyłoniło nowy jego zarząd — to wielu było takich, którzy nie wróżyli mu długiego istnienia. Mniej radykalni snuli smętne horoskopy o jego zdolności do pracy, umiejętności nawiązywania „międzynarodowych stosunków" i t. p i t. p. Tło tego wszystkiego było właściwie ściśle krakowskie i polegało tak na arciach potężniejszych klubów, jak i na zbyt nerwowo potraktowanej „sprawie żydowskiej". Delegaci z poza Krakowa, dla których z chwilą przesądzenia sprawy miejsca pobytu zarządu — skład jego przedstawiał problem drugorzędny — umieli zachować równowagę i rozstrzygnęli rzecz po myśli ustępującego zarządu. Gorący tak na pozór problem ścichł nadspodziewanie szybko — nowy zarząd zabrał się do pracy, podołał jej i przychodzi na obecne Walne Zebranie z pięknym i pozazdroszczenia godnym dorobkiem.

Nie sposób na tem miejscu dać przybliżony choćby zarys działalności ustępującego PZPN.-u, z którym zresztą zapoznają się wszyscy ciekawi z okazji sprawozdania z Walnego Zebrania. Podreślić jednakże należy, że zarząd ten wiedział czego chce, miał swoje linje wytyczne i co najważniejsze, kategorycznie i mocno zaznaczał swój ideowy stosunek do sportu. W chwili, gdy piłkarstwo na całym świecie przeżywa ciężki kryzys ideowy, gdy czołowe drużyny i organizacje piłkarskie na Zachodzie stają się poprostu handlowemi przedsiębiorstwami o niezbyt solidnym przytem charakterze, gdy przez to cały pozostały świat sportowy odnosić się zaczyna do piłki z niedowierzaniem, a nawet wręcz wrogo — fakt ten szczególnego nabiera znaczenia. Jeżeli chodzi o stosunki wewnętrzno-polskie — to przypomnijmy sobie wrogą dla piłki atmosferę kongresu sportowego w Warszawie, który aczkolwiek zaimprowizowany w sposób budzący wiele zastrzeżeń, przecież był wyrazem poważnego odłamu opinji sportowej. Trudno pomyśleć, aby dziś kongres podobny odważył się zająć wobec piłki równie negatywne stanowisko.

Niemniej ważną cechą zarządu była jego pracowitość i solidność. Na tle ogólnego szlendrianu w innych, a także i naczelnych organizacjach sportowych, odbija się ona tem silniej. Argumenty wysuwane wielokrotnie przez ludzi pracujących w innych dyscyplinach sportu, że PZPN. zawdzięcza możność pracy potężnym środkom materjalnym — nie wytrzymują krytyki. Lwią część pracy wykonali w nim bowiem bezinteresownie sami członkowie zarządu. Nie miał PZPN. ani płatnych w dolarach sekretarzy, ani korespondentów, ani sztabu urzędników, obsługujących analogiczne organizacje zagranicą. Pomimo tego nie zaniedbał żadnego zadania, tak w zakresie wewnętrznym, jak i na zewnątrz. Jeżeli przeto w sprawie tak dla sportu polskiego ważnej jak zrealizowanie piłkarskiej ekspedycji olimpijskiej postanowił działać samodzielnie — to miał do tego pełne prawo. Wartałoby, aby zjazd poparł silnie i niedwuznacznie to stanowisko zarządu.

Sądząc na prosty rozum — Walne Zebranie PZPN.-u powinno w roku tym mieć przebieg spokojny i rzeczowy. Olbrzymia lista wniosków zarządu — pokona zapewne najbardziej nawet nieposkromione języki. Oby jednak pozwoliła wypowiedzieć się delegatom w sprawie w danej chwili najważniejszej t. j. olimpijskiej i związanych z nią pełnomocnictw dla nowego Zarządu.

Kwestja przeniesienia PZPN.-u do innego miasta nie wejdzie wobec tego na porządek dzienny wielu jeszcze walnych zebrań. Pretensje różnych klubów z okazji okolicznościowych dyskwalifikacyj — wątpimy, aby były przedmiotem dłuższych rozmiarów.

Pozostałby skład nowego zarządu. Tu pamiętać należy, że kierownictwo piłki potrzebuje ludzi nietylko obeznanych „fachowo", ale i kulturalnych, obejmujących myślą całokształt zagadnienia sportowego. Pozatem skład zarządu należałoby przystosować do kilku wytycznych:

1. ideowy stosunek do sportu, łącznie ze stanowczem ujęciem zasady amatorstwa,
2. zdolność utrzymywania stosunków międzynarodowych z wyraźną linją własnej polityki,
3. zdolność do pracy i utrzymanie rygoru w podwładnych organach.
4. energja i umiejętność w przygotowaniu olimpijskiej ekspedycji.

Jest rzeczą niewątpliwą, że zadaniom tym sprostać może zarząd dotychczasowy, bez radykalnych zmian w jego składzie.

Olimpjada.

Lekka atletyka na olimpjadzie.

Każda narodowość musi zgłosić do 24 kwietnia punkty, w których startuje. Zawodników do konkurencyj indywidualnych i drużynowych zgłosić należy do 14 czerwca a ewentualne zmiany do 24 czerwca. Do pojedynczych konkurencyj można zgłosić się i startować czterema zawodnikami. W biegu maratońskim, liczbę tą ustanowiono na 6.

Program lekkoatletyczny na olimpjadzie zostanie wyczerpany w następujący sposób:

S o b o t a 5 l i p c a: godzina 2 po południu, otwarcie uroczyste zawodów lekkoatletycznych i pochód zawodników wszystkich krajów.

N i e d z i e l a 6 l i p c a: godzina 2 po południu: 400 metrów z przeszkodami (przedbiegi), skok w wyż, oszczep.
Godz. 2·30. Bieg 100 metrów (przedbiegi).
„ 3·15. Bieg 800 „ „
„ 4. Bieg 100 „ (śródbiegi).
„ 4·30. Bieg 10 kilometrów.
„ 5·15. Bieg 400 z przeszkodami (śródbiegi).

P o n i e d z i a ł e k 7 l i p c a:
Godz. 2. Bieg 100 metrów (półfinały), pięciobój (skok w dal i skok z rozbiegiem).
„ 2·45. Pięciobój (rzut oszczepem).
„ 3. Bieg 400 metrów z przeszkodami (finał).
„ 3·30. Bieg 800 metrów (półfinały).
„ 3·45. Pięciobój (bieg 200 metrów).
„ 4·15. Bieg 3000 m z przeszkodami (przedbiegi).
„ 4·30. Pięciobój (dysk).
„ 5. Bieg 100 metrów (finał).
„ 5·15. Pięciobój (1500 metrów).

W t o r e k 8 l i p c a:
Godz. 2. Bieg 110 metrów z przeszkodami (przedbiegi), skok w dal z rozbiegiem (finał).
„ 2·30. Bieg 200 metrów (przedbiegi).
„ 3. Rzut ciężarem (finał).
„ 3·15. Bieg 800 metrów (finał).
„ 3·45. Bieg 110 m z przeszkodami (półfinały).
„ 4. Bieg 5000 metrów.
„ 5. Bieg 200 metrów (śródbiegi).

Środa 9 lipca:
Godz. 2. Bieg 200 metrów (półfinały), skok o tyczce (do wyłączenia).
„ 2·30. Bieg 110 metrów z przeszkodami (finał).
„ 2·45. Chód 10 km (przedbieg).
„ 3·45. Bieg 200 metrów (finał).
„ 4. Bieg 1500 metrów (przedbiegi).
„ 4·45. Bieg 3000 metrów z przeszkodami (finał).
„ 5. Chód 10 km (do wyłączenia).
„ 6. Chód 10 km (do wyłączenia).

Czwartek 10 lipca:
Godz. 2. Bieg 400 m (przedbiegi), rzut kulą (finał).
„ 2·30. Skok o tyczce (finał).
„ 2·45. Bieg 1500 metrów (finał).
„ 3·15. Bieg 5000 „ (finał).
„ 4. Bieg 400 „ (śródbiegi).

Piątek 11 lipca:
Godz. 2. Dziesięciobój (100 metrów).
„ 2·45. Bieg 400 m (półfinał), dziesięciobój (skok w dal z rozbiegiem).
„ 3·15. Sztafeta 3000 metów (przedbieg).
„ 4. Chód 10 kilometrów (finał), dziesięciobój (rzut kulą).
„ 4·45. Dziesięciobój (skok w wyż z rozbiegiem).
„ 5·30. Bieg 400 metrów (finał).
„ 5·45. Dziesięciobój (400 metrów).

Sobota 12 lipca:
Godz. 2. Dziesięciobój (110 metrów z przeszkodami), trójskok (finał).
„ 2·30. Bieg 10 km (finał), dziesięciobój (dysk).
„ 2·45. Sztafeta 400 metrów (przedbieg).
„ 3·30. Dziesięciobój (skok o tyczce).
„ 4. 1600 metrów sztafeta (przedbieg).
„ 4·30. Dziesięciobój (oszczep).
„ 5·30. Dziesięciobój (1500 metrów).

Niedziela 13 lipca:
Godz. 4. Bieg maratoński, dysk (finał).
Godz. 4·15. 400 metrów sztafeta (finał).
„ 4·45. 3000 „ drużynowy (finał).
„ 5·15. 1600 „ sztafeta (finał).

Program spotkań piłkarskich na olimpjadzie będzie niezwykle skoncentrowanym z powodu wielkiej ilości zgłoszeń. Pierwsze koło rozpoczyna się 27 maja. W tym dniu odbędą się dwa spotkania, 28 maja także dwa, a cztery spotkania 29 maja. W drugiem kole dwa spotkania wypadają na 1 czerwca i dwa 2 czerwca. Półfinał rozegrany będzie 5 i 6 czerwca a finał 9 czerwca. Prócz tego odbędą się spotkania o nagrodę pocieszenia. W przeciągu więc dziesięciu dni, odbędzie się w stadjonie prawdziwy młyn piłkarski.

Udział w olimpjadzie zgłosiło dotąd 34 narodowości. Lista ta zdaje się nie jest jeszcze kompletna, ponieważ spodziewają się zgłoszeń kilku narodów z południowej i środkowej Ameryki (Brazylja, Argentyna, Urugway, Chile, Peru i t. d.). Jak dotąd, lista zgłoszeń przedstawia się następująco: Austrja, Australja, Belgja, Bułgarja, Kanada, Danja, Estonja, Hiszpanja, Stany Zjednoczone, Egipt, Finlandja, Anglja, Holandja, Haiti, Węgry, Włochy, Irlandja, Indje, Japonja, Luksemburg, Łotwa, Monako, Meksyk, Norwegja, Nowa Zelandja, Portugalja, Polska, Rumunja, Szwajcarja, Południowa Afryka, Szwecja, Czechosłowacja, Turcja i Jugosławja.

Pamiętajcie
o funduszu
olimpijskim!

Najnowsze wydawnictwa sportowe.

Dr. Czytelnik „O stosunki naszej prasy sportowej z zagranicą".
Kraków, nakładem autora.

Dziełko zawiera b. cenne uwagi nad „zadomowieniem" naszych tygodników sportowych. „U nas" powiada autor „pisze się wyłącznie o wydawnictwach krajowych, a o zagranicy ani słowa. W niektórych pismach potworzono specjalne rubryki, podające do publicznej wiadomości nieraz na dziesięciu miejscach w jednym numerze że n. p. korespondent sportowy Pożar, jadąc na zawody Polska—Rumunja zapłonął gwałtownym ogniem ku pięknej Rumunce, że Syn Owiec czyli Baranek odegrawszy czterech-setny mecz w barwach swego klubu ma wziąć rozwód z piłką, a poślubić niewiastę, że gracz Kurczak porzucił po raz dziesiąty szeregi Cracovii, bo poczuł pragnienie udania się do Wisły i kolegowania z Kaczorem, że w jasnej i łysej, jak boisko krakowskiej Makkabi, głowie profesora uniwersytetu wileńskiego zrodził się nowy projekt rozgrywek o mistrzostwo Polski i t. d. Wszystko to są rzeczy ważne i obchodzące szeroki ogół, lecz czyż nie lepiej informować czytelników o tem, co się dzieje w Hiszpanji i zamieszczać w tym celu autentyczne listy p. Bürgi, lub innych wpływowych osobistości? Nawiążmy kontakt z zagranicą, choćby reprodukując zdjęcia z dzienników sportowych obcych (pod reprodukcją można napisać „od specjalnego korespondenta", lub „Specjalne zdjęcie dla tygodnika sportowego"... tu wymienić nazwę), bo jeśli chcemy, aby nas cudzoziemcy znali, musimy ich najpierw sami poznać".

Sądzimy, że nawoływania zasłużonego w swojej opinji działacza sportowego nie miną bez echha.

Prof. Wycyk. „My i oni albo Wschód i Zachód"
Lwów, nakładem Szczutka.

Filar nowych pracowników sportowych na Kresach zabrał znów głos w kwestji, która mu spędzała sen z oczu. Jak przedtem głosił hasło walki z żydami na śmierć i życie, tak później zmienił taktykę, bo przecież nie da się zmusić wszystkich żydów do emigracji, lepiej ich zatem zasymilować i natchnąć duchem polskim. Zresztą sport nie jest polityką i powinien stać z dala od wszelkich tarć narodowych i wyznaniowych. Aby nowe swe poglądy wcielić w życie, wybierze się autor do Krakowa, gdzie, jak zapowiada, wymieni braterski pocałunek z Dr. Czytelnikiem i razem z nim w miłości i zgodzie wydawać będzie nowe pismo sportowe tak długo, aż zawiązana w tym celu spółka akcyjna nie przeleje na redaktorów, w dowód uznania, praw własności i... długów dziennika.

Dyr. Rzęsa. „Słów kilka przeciw rzutom karnym".

Poważny w sławie sędzia krakowski, występuje w powyższej broszurce ostro przeciw dyktowaniu rzutów karnych, uważając je za najbardziej słaby punkt przepisów gry w piłkę nożną. Autor wykazuje trafnie i rzeczowo, że „karny" daje szerokie pole do interpretacji i pozostawia sędziom zbyt wielką swobodę działania, która może doprowadzić do tego, że n. p. wynik finału mistrzostwa Polski stanie się dziełem przypadku lub jednej „nastrzelonej" ręki. Dlatego p. Rzęsa domaga się zniesienia wspomnianych rzutów, a w razie, je-

Wnioski PZPN.-u na Walne Zebranie.

(Oficjalne)

Wnioski P. Z. P. N., w sprawie zmian statutu:

1. Dodaje się do § 1. ust. 2. nast. zdanie „oraz uznaje za obowiązujące przepisy gry w piłce nożnej, ogłaszane od czasu do czasu przez International Football Association Board; pozatem PZPN. jest członkiem Związku Polskich Związków Sportowych i jako taki ma prawa i obowiązki, przewidziane statutem Z. P. Z. S.".

2. W § 3. lit. b. po słowach „państwowych polskich" w miejsce słów „i t. p." wstawia się słowa „puhar polski". W § 3. lit. d. opuszcza się ostatnie słowa tego ust. „i t. p.".

W § 6. lit. a. w miejsce słów „Komisji Trzech" wstawia się słowa „Kapitana Związkowego".

4. Jako obowiązki nałożone na ZOPN. statutowo uznaje się nast.: ZOPN-y mają obowiązek zgłosić Sekretarjatowi PZPN. w ciągu 24 godzin o przyjęciu każdego nowego Towarzystwa w poczet członków wraz z podaniem dokładnego jego adresu. ZOPN. mają obowiązek przesyłać corocznie kwestjonarjusze do klubów swego okręgu celem dokładnego wypełnienia tychże, poczem odsyłają je w oznaczonym przez PZPN. terminie do Sekretarjatu PZPN.

5. Ustanawia się członków honorowych PZPN., którymi mogą zostać osoby, które położyły wybitne zasługi około rozwoju sportu wogóle a piłki nożnej w szczególności; wybór ich następuje na wniosek Zarządu PZPN. na Walnem Zgromadzeniu PZPN większością $^3/_4$ głosów obecnych.

6. Określenie terminów płatności wkładek do PZPN. ratami w dn. 15 III., 1 VI., 1 IX. i 1 XII.

7. Dodanie ustępu do statutu, wprowadzającego to, iż Towarzystwa odpowiadają przed Związkiem za zobowiązania finansowe swych członków wobec Związku.

8. Ustanowienie jako członków Zarządu PZPN. Kapitana Związkowego i kronikarza, przyczem ilość dotychczasowa członków Zarządu PZPN. nie uległaby zmianie.

9. Uzupełnienie, iż Zarząd PZPN. ma prawo karania także i członków pośrednich, określenie, iż karalność ZOPN. lub Towarzystwa ma miejsce w wypadku przekroczenia statutu, uchwał Walnego Zgromadzenia, Referendum, Zarządu, Wydziałów i Kapitana Związkowego PZPN. oraz za czyny, które szkodzą w jakikolwiek sposób interesom Związku lub powadze sportu.

Kluby mogą być w szczególności karane pieniężnie, suspenzją, dyskwalifikacją, zamknięciem boiska na pewien czas i wykluczeniem, szczególnie w następujących wypadkach:

a) przekroczenie przepisów dotyczących zawodów o mistrzostwo i oficjalnych przepisów PZPN. gry w piłkę nożną,

b) udział nieuprawnionych graczy w zawodach i fałszywe podanie składu graczy,

c) nieprzestrzeganie uchwał i przepisów PZPN, ZOPN. i Wydziałów Gier i Dyscypliny,

d) nieuzasadnione i opóźnione odroczenie zawodów,

e) opór przeciw zarządzeniom sędziego,

f) stawienie się na boisku niekompletnej drużyny, niesportowe zachowanie się w czasie zawodów,

g) przeciąganie graczy i zawodowstwo,

h) fałszywa reklama, partyjne i uwłaczające sprawozdanie dziennikarskie.

10. Określenie, iż posiedzenia Zarządu PZPN. winny być zwołane na żądanie równocześnie conajmniej pięciu członków Zarządu PZPN.

11. Wyjaśnienie, iż kary nakładane przez Zarząd, Wydziały i Kapitana Związkowego PZPN. mają znaczenie na całem terytorjum działalności PZPN.; tożsamo dotyczy uchwał Zarządu ZOPN., o ile tenże zwróci się z odpowiedniem przedstawieniem do PZPN. w ciągu dni 7.

12. Wprowadza się możliwość ustanowienia w Polskim Związku Piłki Nożnej oraz Związkach Okręgowych sekretarza generalnego z prawem głosu stanowczego, któryby przejął funkcje dotychczasowego sekretarza honorowego, atoli w wypadku znalezienia odpowiednich kandydatów.

13. Określenie kompetencji Kapitana Związkowego w tym sensie, iż do niego należy zestawienie drużyn reprezenta-

---

żeliby tego nie można było przeprowadzić, apeluje do sędziów, by „karnego" bojkotowali i jak najmniej nim szafowali.

Demb. Iński „Przywiązanie do barw klubowych podstawą rozwoju każdego Towarzystwa Sportowego".

nakładem klubów „Czerwonych" i „Białoczerwonych".

Praca organizacyjna naszych Towarzystw sportowych szwankuje. Nie umieją one graczy, ni członków zarządu wiązać ze sobą, lecz pozwalają na to, aby ci odbywali pielgrzymki z jednego klubu do drugiego, a same przypatrują się tej wędrówce ludów z założonemi rękoma. A przecież ustawiczna zmiana barw utrudnia systematyczną pracę Towarzystw i wypacza charakter jednostek, które przyzwyczajają się do palenia Panu Bogu świeczki, djabłu zaś ogarka. Przed zgubnymi skutkami tego stanu przestrzega złotousty autor słodkiemi, jak miód, a piękącemi, jak uderzenie bicza słowy.

Tenże „Nie będę prezesem Makkabi".

W broszurze tej zwalcza głośny działacz sportowy niegodną plotkę, rozsiewaną o jego osobie, jakoby miał zostać przywódcą owego klubu. Ewentualna kandydatura jego na prezesa Makkabi jest i tak nierealna, bo autor nie wyrzeknie się polskości i nie powiększy szeregów... neutralnych Niemców, którym zabrano kawałek Ruhry.

Władysław Dudzisz. „O człowieku, który redagował gazetę sportową",

Tragi-komedja w 3 aktach. Kraków, nakładem Marjana Landry, odbito w drukarni „Gońca".

Sport zatacza coraz szersze kręgi i zwolna wdziera się nawet do literatury. Dowodem tego dzieło, o którem mowa. Bardzo plastycznie przedstawił tu świetnie opowiadający o sobie pisarz dzieje pewnego młodego człowieka, który przez długi czas łudził siebie i drugich, że jest redaktorem, a faktycznie był kierownikiem ideowym, administratorem i jedynym czytelnikiem popularnego niegdyś pisemka: „Złośliwości sportowe". Charakter bohatera utworu jest naprawdę wzruszający i wyciska czytelnikom łzy olbrzymie, jak piłka nożna, a bolesne, jak gwizd sędziego, odgwizdującego bramkę dla przeciwnika. Biedak ów, nie bacząc na trudy i brak uznania ze strony społeczeństwa, boryka się z zakorzenioną u nas klubowością i wytrwale pierze „brudy", aż wreszcie po trzech miesiącach pada na posterunku i kończy b. p. żywot. „Całość" zaleca się przepyszną polszczyzną, bo autor, jak się sam skromnie do tego przyznaje, dał utwór do stylistycznej poprawy współpracownikowi sportowemu Nowego dziennika.

Odruchpański. „Komisja Trzech".

Kolenda na nutę „Trzej królowie, monarchowie, dosyć już broicie, Smierć już z boku i w tym roku, postradacie życie".

Drobny ten utwór ukazał się na czasie, bo w okresie Swiąt Bożego Narodzenia i przed... Walnem Zgromadzeniem PZPN.

Kpt. Konikiewicz. „Jak sędziować należy".

Wskazówki cenne dla młodych adeptów stanu sędziowskiego. Ponadto autor ma zamiar zorganizować lekcje praktyczne w rodzaju zawodów Cracovia—Wisła, które niedawno sam zaprowadził.

Lek

cyjnych państwowych oraz przeprowadzenie wszelkich przedwstępnych czynności techniczno-sportowych, stojących w związku z zawodami międzypaństwowymi — jego rozporządzenia są nieodwołalne, nadto przysługuje mu prawo suspenzji gracza w nagłych wypadkach, przyczem odnośne dane co do karania tegoż przedstawia Wydziałowi Gier i Dysc. PZPN. do dni siedmiu.

14. Zaostrzenie przepisu dotyczącego wnoszenia przez kluby do Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN. prośb o zezwolenie na rozegranie zawodów z drużynami, należącemi do innych Związków Państwowych, w ten sposób, iż termin wnoszenia tych prośb określono na miesiąc przed terminem zawodów, przyczem do prośby musi być dołączony odpis kontraktu; prośby zaś wniesione bez dołączenia wspomnianego odpisu nie będą uwzględniane.

15. Powierzenie Wydziałowi Gier i Dysc. PZPN. kierowania rozgrywkami o puhar polski.

16. Wstawienie jako nowych obowiązków Wydziału Spraw Sędziowskich PZPN.:

a) naznaczanie sędziów na rozgrywki o puhar polski i

b) pozostawianie w łączności z kolegjami sędziowskiemi ZOPN-ów w interesie współpracy i przeprowadzania kursów sędziowskich według jednego, wspólnego programu.

17. Określenie czasokresu odwołania na przeciąg 14 dni dla wszystkich instancji obowiązującego, przyczem wyjaśnienie, iż niedochowanie terminu lub niewpłacenie równocześnie kaucji pociąga za sobą utratę prawa rekursu. Miarodajną dla określenia terminu w powyższym jak i innych wypadkach jest data pieczęci pocztowej.

18. Uzupełnienie Komisji Rewizyjnej dwoma zastępcami.

19. Uzupełnienie statutu przepisami, które poleca wciągnąć statut FIFA., t. j.: „Gracz nie może w czasie jednego sezonu bez zezwolenia odnośnych, przynależnych do FIFA Związków Państwowych, brać udziału w zawodach mistrzowskich i innych konkurencjach kilku Związków Państwowych.

Żaden gracz nie może brać udziału w zawodach powziętych z inicjatywy prywatnej w celach zysku lub spekulacji.

Żaden klub nie może rozgrywać zawodów na zamkniętem boisku, które według opinji Związku Państwowego, w którego okręgu odnośne boisko jest położone, nie podlega kontroli jużto jego jużto podległego mu towarzystwa.

20. W § 17. ust. 4. zamiast słów „biorących udział w grach o mistrzostwo okręgowe" wstawić „które rozegrały wyznaczone zawody o mistrzostwo Okręgowe".

21. Rozszerzyć zakres działania Walnego Zgromadzenia o następujące punkty porządku dziennego, które obowiązkowo muszą być corocznie postawione:

wręczenie puharu mistrzostwa Polski i puharu polskiego delegatom klubów, które je zdobyły,

omówienie sprawozdania Zarządu, Wydziałów, referenta dla spraw zagranicznych i kronikarza,

omówienie sprawozdania skarbnika i uchwalenia budżetu na rok przyszły.

22. Uzupełnienie statutu w tym kierunku, iż w razie równości głosów na Walnem Zgromadzeniu podczas głosowania decyduje głos przewodniczącego.

23. Uzupełnienie przepisów o zgłaszaniu graczy dodatkiem, iż obowiązkiem sekretarza Towarzystwa jest w razie udzielenia wykreślenia lub zwolnienia graczowi przesłanie tychże do PZPN. a odpisów do ZOPN. i do odnośnego gracza.

Zezwolenie ponadto na wstawianie graczy wykreślonych w ciągu czasu, w którym są wykreślonymi, do reprezentacyjnych drużyn, państwowych i okręgowych.

23. Określenie niedopuszczalności wstąpienia na drogę sądową przeciw PZPN. przez Towarzystwa i osoby podległe temuż a mianowicie:

Towarzystwa, członkowie ich, gracze i sędziowie zobowiązują się swojem wstąpieniem lub zgłoszeniem się do PZPN. podporządkować się wszelkim rozporządzeniom organów PZPN. lub ZOPN.-ów; o ile kto z nich nie podporządkuje się tym rozporządzeniom i wnosi skargę sądową przeciw Związkowi i jego organom, zostaje z tymsamym dniem, w którym skarga została wniesioną, pozbawiony członkostwa czyto Towarzystwa, czyteż zostaje skreślony z listy sędziów lub graczy.

24. Określa się moc dyskwalifikacji nakładanej przez Związek w następujący sposób: „Na czas dyskwalifikacji osoba (czyto członek Zarządu, Wydziałów PZPN. i ZOPN. czyto Kolegjum Sędziów i Zarządów Klubów), nią dotknięta, traci wszelkie mandaty zajmowane przez nią we wszelkich władzach i organizacjach sportowych, podległych PZPN.-owi.

Postanowienia Polskiego Związku Piłki Nożnej odnoszące się do zawodów w ogólności, do zawodów o mistrzostwo Polski i puhar Polski.

Postanowienia ogólne.

1. Kluby i gracze bojkotowani przez F. I. F. A. podlegają również bojkotowi ze strony Polskiego Związku Piłki Nożnej.

2. Klubom przynależnym do Polskiego Związku Piłki Nożnej jest zabronionem rozgrywanie zawodów z klubami nieprzynależnymi do Związku, jakoteż jest niedozwolonem, aby członkowie klubów związkowych byli równocześnie członkami klubów niezwiązkowych.

3. Każdy klub jest odpowiedzialny za działalność swoich oficjalnych przedstawicieli, graczy, widzów, jak również za utrzymanie spokoju i porządku w czasie zawodów, jak i po ukończeniu się tychże.

4. O ile drużyny mają jednokolorowe ukostjumowanie, to wówczas obowiązkiem klubu, będącego gospodarzem, jest postaranie się o koszulki barwy odmiennej od barwy przeciwnika. Bramkarze mają zawsze mieć koszulki barwy jednolitej i odmiennej od barwy koszulek współgraczy.

5. W razie zawodów na neutralnem boisku rozstrzyga powyższą kwestję odnośny Wydział Gier i Dyscypliny; pod neutralnem boiskiem rozumieć należy boisko, nieprzynależne do żadnego z zainteresowanych klubów.

6. Kluby są wyłącznie odpowiedzialne za uprawnienie do gry graczy przez nich zgłoszonych.

7. O ile stan boiska został uznany za nieodpowiedni na rozegranie zawodów przyjacielskich, to rozegranie ich jest niedopuszczalne. Klub przyjeżdżający ma prawo domagać się od przeciwnika zwrotu połowy kosztów rzeczywistych wydatków związanych z zawodami, które nie doszły do skutku; powyższy przepis nie dotyczy zawodów z klubami przynależnymi do innych Związków Państwowych.

8. O ile wyznaczony na zawody sędzia się nie zjawi, wówczas kapitanowie mają zgodnie zaprosić jakiegokolwiek sędziego do prowadzenia zawodów, względnie w braku tychże jakąkolwiek osobę, którą nie może być jednak jednostka dotknięta dyskwalifikacją przez jakąkolwiek władzę sportową, w braku zaś zgody kapitanów należy postąpić w myśl § 13. przepisów urzędowych PZPN.

9. Zabronionem jest łączenie z zawodami sportowymi jakichkolwiek imprez, w których występują zawodowcy, niedopuszczalnem jest również urządzanie zawodów przez osoby prywatne z zamiarem uzyskania zarobku, przyczem kluby uczestniczące podlegają karze.

10. Urządzanie turniejów przez kluby jest dozwolonem, atoli klub urządzający ma się zwrócić z odnośną prośbą do odpowiedniego ZOPN.-u, przyczem ma załączyć dokładne zestawienie warunków turniejowych: również branie udziału w zespołach złożonych z graczy kilku klubów, lub granie przeciw takim zespołom wymaga osobnego zezwolenia odnośnego ZOPN. Kluby nieprzestrzegające powyższych przepisów mają być karane.

Zawody reprezentacyjne międzypaństwowe.

11. Graczowi wyznaczonemu do reprezentacyjnej drużyny nie wolno grać przez przeciąg trzech dni, poprzedzających

zawody międzypaństwowe. Gracze wyznaczeni do drużyny reprezentacyjnej mają się stosować każdorazowo do zarządzeń Kapitana Związkowego.

Mistrzostwo Polski.

§ 1. Zawody o mistrzostwo polskie w piłce składają się z:

1. Zawodów o mistrzostwo okręgowe poszczególnych ZOPN., rozgrywanych w jesieni każdego roku przynajmniej w dwóch klasach A i B.

2. Rozgrywek o mistrzostwo międzyokręgowe między mistrzami poszczególnych ZOPN.-ów, rozgrywanych na wiosnę każdego roku w klasie A.

Podział na klasy.

§ 2. W celu przeprowadzenia zawodów o mistrzostwo mają być wszystkie towarzystwa należące do poszczególnych ZOPN. podzielone na trzy klasy, oznaczone literami A, B i C. Liczba towarzystw należących do klasy A każdego Okręgu nie ma przekraczać sześciu, natomiast oznaczenie liczby towarzystw klas B i C pozostawia się poszczególnym ZOPN. (Powyższy przepis dotyczyć może tylko okręgu nowopowstałego).

Wszystkie drużyny mają grać pod nazwą towarzystwa, do którego należą, z dodatkiem liczby porządkowej dla odróżnienia jednych drużyn tegosamego towarzystwa od drugich.

W zawodach o mistrzostwo klasy A biorą udział pierwsze drużyny towarzystw klasy A, w zawodach zaś o mistrzostwo klasy B biorą udział pierwsze drużyny towarzystw klasy B, o mistrzostwo klasy C, pierwsze drużyny towarzystw klasy C. Dla drugich drużyn towarzystw klasy A i B należy odrębne gry o mistrzostwo.

§. 3. Przed rozpoczęciem gier o pierwsze mistrzostwo okręgowe mają Walne Zgromadzenia poszczególnych ZOPN. dokonać jednorazowego podziału na klasy wszystkich należących do nich towarzystw.

Następnie, przesunięcia z klasy do klasy mają się odbywać według następujących zasad:

Gdy liczba towarzystw klasy A jest pełna, następuje po ukończeniu dorocznych mistrzostw okręgowych automatyczna zmiana klasy pomiędzy ostatnim w mistrzostwie okręgowem klasy A, a mistrzem klasy B. W razie rozgrywania mistrzostwa klasy B w jednej grupie, należy za mistrza uważać tę drużynę, która osiągnęła największą liczbę punktów (lub najlepszy stosunek bramek, vide § 20). W razie rozgrywania mistrzostwa okręgowego klasy B podokręgami, ma odnośny ZOPN. ogłosić przed rozpoczęciem zawodów dokładne przepisy co do sposobu ustalenia mistrza tej klasy.

Gdy liczba towarzystw klasy A nie jest jeszcze pełna, wówczas Zarządy ZOPN.-ów ogłaszają przed rozpoczęciem mistrzostw okręgowych, sposób przesunięcia mistrzów klas A i B, względnie uzupełnienia klasy A.

§ 4. Każde nowowstępujące do ZOPN. towarzystwo ma rozpocząć od brania udziału w mistrzostwie klasy najniższej, a tylko wyjątkowo może być przydzielonem przez Zarząd ZOPN. do klasy wyższej, maksimum do B.

Gdy jakieś towarzystwo klasy A i B z jakichkolwiek przyczyn nie mogło brać udziału w zawodach o mistrzostwo okręgowe w danym roku, to następnego musi grać o jedną klasę niżej.

Przepisy odnoszące się w ogólności do mistrzostwa polskiego.

§ 5. Zawody o mistrzostwo są rozgrywane według urzędowych przepisów gry PZPN., opracowanych przez prof. Weyssenhoffa.

§. 6. Wszystkich graczy biorących udział w zawodach o mistrzostwo polskie, prócz ogólnych przepisów PZPN. o zgłaszaniu, wykreślaniu i zwalnianiu, graczy obowiązują następujące postanowienia:

a) żaden gracz nie może w ciągu tegosamego roku trwania mistrzostwa brać udziału w zawodach o mistrzostwo polskie w barwach dwu towarzystw tego samego okręgu;

b) w razie gdyby zmienił na stałe swą siedzibę i osiedlił się w miejscu położonem w obrębie działalności innego ZOPN., aniżeli to poprzednio miało miejsce, nadto uzyskał zwolnienie od towarzystwa, dla którego dotychczas był czynny — to wolno mu wziąć udział w grach o mistrzostwo w barwach innego towarzystwa w swej nowej siedzibie, ale nie prędzej jak po miesięcznym pobycie tamże;

c) gracz, który przybywa do Polski z innego Państwowego Związku Piłki Nożnej i nie jest obywatelem Państwa Polskiego, ma prawo brać udział w zawodach o mistrzostwo dopiero po rocznym, stałym pobycie w obrębie Państwa Polskiego.

§ 7. O ile w zawodach o mistrzostwo polskie w jakiejś drużynie biorą udział gracze wbrew przepisom §§ 6, przyznaje się przeciwnikowi, o ile jego drużyna odpowiada tym przepisom, dwa punkty i stosunek bramek 3:0.

Gdy obydwie drużyny zawinią przeciw § 6, obie tracą punkty i liczy się im stosunek bramek 0:3. Oprócz tego można w obydwu wypadkach na odnośne towarzystwa nałożyć kary pieniężne lub ogłosić ich dyskwalifikację.

§ 8. ZOPN.-y mają prowadzić spisy boisk swego okręgu uznanych przez nie za odpowiednie do rozgrywania mistrzostwa klasy A, względnie B i C. Na żądanie mają one przedkładać te spisy lub nawet szczegółowe plany pewnych boisk Wydziałowi Gier i Dyscypliny PZPN., który ma skwalifikować, czy boisko nadaje się do rozgrywania mistrzostwa i w jakiej klasie.

§ 9. Klub, którego gracz względnie gracze biorą udział w zawodach urządzonych przez PZPN. (jużto jako gracze czynni, jużto jako rezerwowi), ma prawo żądać od swego ZOPN. (przy mistrzostwach okręgowych) względnie PZPN. (przy mistrzostwach międzyokręgowych) przesunięcia wyznaczonych na ten dzień (lub na te dni) zawodów o mistrzostwo. Odnośne władze pozostawiają obu dotyczącym klubom dwutygodniowy okres czasu dla porozumienia się co do terminu, a gdy takowe nie nastąpi, wyznaczają z urzędu termin zawodów o mistrzostwo.

§ 10. Każdy klub, biorący udział w mistrzostwach, [illegible] nien jest wystawiać na odnośne zawody swoją pierwszą [illegible] żynę.

§. 11. Ocena gry o mistrzostwo jest następująca: wygrana liczy się za dwa punkty, nierozegrana jeden, a przegrana zero punktów.

§ 12. Weryfikację zawodów przeprowadza Wydział Gier i Dyscypliny na podstawie sprawozdania sędziego na swem najbliższem posiedzeniu i wynik jej ogłasza w organie oficjalnym.

§ 13. O ile zawody nie dojdą do skutku wskutek przewinienia jednego z klubów, które zostało ustalone przez Wydział Gier i Dyscypliny, przyznaje się wówczas klubowi, który nie zawinił, dwa punkty i stosunek bramek 3:0.

§ 14. O ile zawody nie dojdą do skutku z powodu niezdatności boiska, które tylko jeden sędzia ma prawo stwierdzić, albo też z powodu, co do którego żaden klub winy nie ponosi, wtedy zobowiązany jest Wydział Gier i Dyscypliny wyznaczyć nowy termin zawodów. Klub przyjeżdżający ma prawo żądać od przeciwnika zwrotu połowy kosztów rzeczywistych wydatków.

§ 15. Zawody należy zweryfikować absolutnie, jako przegrane 0:3:

a) dla drużyny, która spóźnia się dłużej jak 15 minut z przybyciem na boisko, albo też wogóle nie staje do zawodów,

b) dla każdej drużyny, która nie dostarcza przepisowej piłki, albo nie może jej odpowiednio zastąpić (również przepisową piłką), jeżeli została w czasie zawodów uszkodzoną.

c) dla każdej drużyny, która zjawia się na boisku z mniejszą ilością graczy od liczby ośmiu,

d) dla każdej drużyny, która schodzi z boiska przed końcem zawodów,

e) z powodu nieuzasadnionego i opóźnionego przełożenia zawodów,

f) dla każdego klubu, na którego boisku z braku spokoju i porządku, czyto widzowie wtargnęli na boisko, czy zawody nie zostały ukończone; kluby są zobowiązane do umieszczenia na miejscu widocznem na boisku tablic, przestrzegających widzów przed niewłaściwem zachowaniem się albo obrażaniem sędziów lub graczy,

g) dla każdego klubu, którego boisko nie odpowiada przepisom gry, o ile chodzi o oznaczenie boiska i o cechy przepisowych bramek; w tych wypadkach musi kapitan protestującej drużyny wnieść do sędziego reklamację przed rozpoczęciem zawodów.

O ile klub biorący udział w mistrzostwie dopuścił się przekroczenia, za które niniejsze przepisy nie przewidują utraty punktów, wówczas winien być ukarany tylko karą porządkową (nagana, kara pieniężna).

§ 16. We wszystkich wypadkach wymienionych w § 15 zobowiązany jest klub, który ponosi winę, do zwrotu przeciwnikowi wszelkich kosztów i odszkodowania za ewentualny utracony dochód z zawodów; wysokość tego odszkodowania określa Wydział Gier i Dyscypliny.

§ 17. W przeciągu 48 godzin od ukończenia zawodów winny być wnoszone protesty, o ile klub z jakiegokolwiek powodu chce zaczepić decyzję sędziego, dotyczącą wyniku zawodów; protesty zaś dotyczące stanu boiska, bramek, piłki i oznaczenia boiska muszą być zawsze sędziemu podawane do wiadomości przed rozpoczęciem zawodów.

W zawodach o mistrzostwo okręgowe protesty winny być wnoszone do Wydziału Gier i Dyscypliny ZOPN. przy równoczesnem złożeniu kaucji protestowej, której wysokość oznacza Walne Zgromadzenie ZOPN.; na wypadek odrzucenia protestu kaucja przepada na rzecz ZOPN.

W zawodach o mistrzostwo międzyokręgowe, protesty wnosi się do Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN. przy równoczesnem złożeniu kaucji w wysokości 20 taks zasadniczych, [illegible] w razie nieuwzględnienia protestu przepada na rzecz [illegible]PN. O ile protesty wnoszone tak w zawodach okręgowych jak i międzyokręgowych nie zostaną rozstrzygnięte do trzech tygodni, przysługuje klubowi protestującemu prawo wniesienia protestu do wyższej instancji.

§ 18. O ile zawody o mistrzostwo zostały przerwane, atoli żaden z klubów biorących udział nie ponosi w tem winy, rozstrzyga o konieczności dogrania niedostającego czasu gry Wydział Gier i Dyscypliny, który wyznacza odpowiedni termin. Gracz, który został wykluczony w pierwszej części zawodów, nie może brać udziału w dalszym ich ciągu; również niedopuszczalnem jest wstawienie za niego rezerwowego gracza. Gracz, który nie był uprawniony do grania w danym klubie w pierwszej części zawodów, nie może być wstawiony w powyższym przypadku.

§ 19. Do kierowania zawodami o mistrzostwo okręgowe wyznacza miejscowe kolegjum sędziowskie ZOPN. sędziów, którzy tylko w wyjątkowych, przez interesowane towarzystwa odpowiednio umotywowanych przypadkach, przez Zarząd Kolegjum Sędziów mogą być zmienieni.

Do kierowania zaś rozgrywkami o mistrzostwo międzyokręgowe wyznacza sędziów Wydział Spraw Sędziowskich PZPN., których może zmienić w tychsamych wypadkach, jak i Wydział Kolegjum Sędziów w mistrzostwach okręgowych. Również i sędziów bocznych naznacza w rozgrywkach międzyokręgowych Wydział Spraw Sędziowskich PZPN. na propozycję Kolegjum Sędziów, w którego okręgu zawody o mistrzostwo zawody mają się odbyć, atoli nie mogą oni należeć do żadnego z towarzystw, którego drużyny rozgrywają zawody międzyokręgowe. Jedną rozgrywką o mistrzostwo może kierować tylko jeden sędzia. Wyjątek od tej zasady dopuszczony jest tylko w razie nagłego zasłabnięcia sędziego.

Przed rozpoczęciem wszelkich zawodów o mistrzostwo polskie, kapitanowie drużyn są zobowiązani do wręczenia sędziemu spisu członków swych drużyn z wyszczególnieniem ich imion i nazwisk; powyższy spis jakoteż sprawozdanie z zawodów zobowiązany jest sędzia w przeciągu 48 godzin od ukończenia zawodów przesłać przy zawodach okręgowych do odnośnego Kolegjum Sędziów, przy zawodach międzyokręgowych do Wydziału Spraw Sędziowskich PZPN. Nienadesłanie sprawozdania lub niedochowanie terminu w przesłaniu tegoż ze strony sędziego winno być karane.

Zawody o mistrzostwo okręgowe.

§ 20. Związki Okręgowe P. N. mają organizować na jesień każdego roku zawody o mistrzostwa swych okręgów pomiędzy wszystkiemi towarzystwami do nich należącemi, według podziału na klasy §§ 2—4. Sposób rozegrania mistrzostw klasy C. jest pozostawiony w zupełności kompetencji poszczególnych ZOPN., zaś co do mistrzostw klasy A i B obowiązują następujące postanowienia:

a) Mistrzostwo klasy A ma być rozegrane w jednej grupie na punkty t. j. każda drużyna klasy A ma rozegrać z każdą z pozostałych po dwa spotkania, a za zwycięzcę uważa się tego, kto osiągnął największą liczbę punktów, licząc po dwa punkty od wygranych i po jednym od nierozstrzygniętych. W razie równej liczby punktów o miejscu w tabeli rozstrzyga lepszy stosunek bramek; jeśli natomiast dwa pierwsze towarzystwa uzyskają równą liczbę punktów, o tytule mistrza rozstrzyga trzecie spotkanie na boisku neutralnem, które wyznaczy odnośny ZOPN. Sposób rozegrania tensam, jak przy ewent. trzecim finale. Jeśli zaś równą ilość punktów uzyskują trzy lub więcej towarzystw, o tytule mistrza decyduje lepszy stosunek bramek.

b) mistrzostwa klasy A mogą być rozpoczęte z dniem 1 sierpnia każdego roku.

c) w celu ułatwienia rozegrania mistrzostwa klasy B, mogą być drużyny tej klasy podzielone na podokręgi, a podokręgi na grupy; zwycięzcy grup tworzą nową grupę i grają o punkty, zwycięzcy podokręgów grają między sobą w nowej grupie na punkty. O zdobyciu mistrzostwa grupy, podokręgu i okręgu w razie uzyskania przez dwie drużyny równej liczby punktów, decyduje trzecie spotkanie, rozgrywane w sposób podany pod a). W podziale na podokręgi i grupy należy dążyć o ile możności do tego, by liczby drużyn wszystkich podokręgów i grup były równe między sobą.

Ostateczni zwycięzcy w poszczególnych klasach otrzymują tytuł: Mistrzowska drużyna Okręgu... klasy... roku...

§ 21. Związki Okręgowe PN. są obowiązane do ukończenia zawodów o swoje mistrzostwa i do zgłoszenia wyniku mistrzostw klasy A Wydziałowi Gier i Dyscypliny PZPN. najdalej do dnia 11 grudnia każdego roku.

Drużyny, które zdobyły mistrzostwa Związków Okręgowych PN. w klasie A, są zobowiązane do udziału w rozgrywkach o mistrzostwo polskie.

Rozgrywki o mistrzostwo międzyokręgowe.

§ 22. Wydział Gier i Dyscypliny PZPN. układa i podaje do wiadomości przed 21 grudnia każdego roku terminy i godziny rozpoczęcia rozgrywek międzyokręgowych, których zmiana jest niedopuszczalna.

§ 23. Mistrzostwa międzyokręgowe rozgrywane są w następujący sposób:

Wydział Gier i Dyscypliny PZPN., kierując się zasadami celowości i proporcjonalności sił okręgów, a nadto uwzględniając położenie geograficzne siedzib mistrzów okręgowych, ma wyznaczać corocznie rozgrywki o mistrzostwo Polski między pierwszemi w okręgach drużynami. W tym celu dzieli on każdorazowo mistrzów okręgowych, celem rozegrania pierwszej kolejki, na 4 grupy z tem, że pokonani odpadają od dalszego udziału w mistrzostwie: zwycięskich zaś

mistrzów dzieli się następnie na 2 grupy z tem, że pokonani znów odpadną, a zwycięzcy dochodzą do finału.

Miejscowość i boisko, na którem mają być rozegrane zawody, wyznacza Wydział Gier i Dyscypliny PZPN.

Kluby rozgrywają ze sobą dwukrotnie zawody, raz u siebie w domu, drugi raz u przeciwnika ewent. obie rozgrywki na jednem boisku w razie obopólnego porozumienia. W razie równości punktów rozstrzyga trzecie spotkanie w terminie wyznaczonym przez Wydział Gier i Dyscypliny P. Z. P. N., który też w razie braku zgody zainteresowanych klubów zadecyduje o miejscu spotkania.

W razie braku rozstrzygnięcia w regularnym czasie i w tem trzeciem spotkaniu, zostają zawody przedłużone wedle następujących przepisów:

Jeśli w normalnym czasie gry, żadna z drużyn nie osiągnie zwycięstwa, wówczas po pięciominutowej przerwie przedłuża się grę o 30 minut z pauzą pięciominutową.

Jeśli i w tym okresie gry rozstrzygnięcie nie padnie, wówczas po 5-cio minutowej pauzie gra toczy się dalej aż do chwili padnięcia pierwszej bramki; łączny czas gry nie może jednak przekraczać 2 godzin 30 m. W razie wyniku nierozstrzygniętego, Wydział Gier i Dyscypliny wyznacza czwarte ewent. dalsze spotkania na tychsamych warunkach, co spotkanie trzecie. Dochód z trzeciego ewent. dalszych spotkań przypada PZPN.

Rozgrywki o mistrzostwo międzyokręgowe, mogą się odbywać tylko na boiskach, uznanych przez Wydział Gier i Dyscypliny PZPN. za odpowiednie do danych gier na podstawie specjalnie zasiągniętych informacyj.

§ 24. W razie niedojścia zawodów do skutku z przyczyn niezależnych od obu stron, mają się one zwrócić tegosamego dnia do Wydziału Gier i Dyscypliny P. Z. P. N. z prośbą o wyznaczenie nowego terminu, koszta zaś związane z niedoszłemi do skutku zawodami ponoszą obie strony po połowie.

§ 25. Najdalej do 1 marca każdego roku muszą towarzystwa, których drużyny mają uczestniczyć w zawodach o mistrzostwo międzyokręgowe, podać Wydziałowi Gier i Dyscypliny PZPN. skład tych drużyn wraz z graczami rezerwowymi oraz poświadczeniem odnośnego ZOPN., iż wymienieni w spisie gracze nie brali udziału w zawodach o mistrzostwo okręgowe w tymsamym roku trwania mistrzostw w barwach innego towarzystwa tegosamego okręgu.

O ile zajdzie potrzeba wstawienia w ciągu gier gracza rezerwowego poprzednio niezgłoszonego, należy go zgłosić najdalej na trzy dni przed terminem zawodów, w przeciwnym razie gracz taki nie może brać udziału w zawodach, pod rygorem utraty 2 punktów i przyznania stos. bramek 0:3.

§ 26. Kwestję odszkodowania za jazdy pozostawia się obopólnemu porozumieniu; w razie niemożności osiągnięcia takowego, rozstrzyga zarząd PZPN.

§ 27. Drużyna, która zdobyła mistrzostwo Polski, otrzymuje 11 odznak pamiątkowych, których naśladownictwo jest wzbronionem, a nieuprawnione noszenie ich będzie karane dyskwalifikacją na czas do jednego roku włącznie.

§ 28 Udział w rozgrywkach międzyokręgowych biorą mistrze dziewięciu okręgów. Celem sprowadzenia ilości konkurentów do liczby ośmiu, ustanawia się przedwstępną serję składającą się z dwu (ewent. więcej) spotkań między dwoma wyznaczonymi drogą losowania mistrzami okręgowymi; pokonany nie bierze udziału w dalszej konkurencji.

§ 29. We wszystkich sprawach tyczących się bezpośrednio zawodów o mistrzostwo międzyokręgowe, nieprzewidzianych ani statutem PZPN., ani temi „Postanowieniami", rozstrzyga Wydział Gier i Dyscypliny PZPN.

Puhar Polski.

§ 1. Puhar nosi nazwę „Puhar polski".

§ 2. Przechowawcą puharu jest towarzystwo, którego pierwsza drużyna tenże zdobyła; jest ono też odpowiedzialne za przechowanię puharu.

§ 3. Gry o puhar Polski składają się z gier okręgowych i międzyokręgowych; kontrola i kierownictwo gier okręgowych należy do Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN.

Ogólne Postanowienia.

§ 4. W ogólności mają tu zastosowanie przepisy o mistrzostwo, zawarte w §§ 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18 i 19.

Specjalne przepisy.

A) Gry okręgowe.

§ 5. Ustanowienie pojedynczych kolejek przeprowadza Wydział Gier i Dyscypliny PZPN., zezwolenie na przełożenie terminu jest niedopuszczalne.

§ 6. Udział w grach o puhar jest dla towarzystw klasy A i B obowiązkowy, dla towarzystw kl. C zaś fakultatywny.

§ 7. Łączenie w pary ma następować bezpośrednio po rozegraniu poszczególnych kolejek; łączenie to może, a w trzech ostatnich kolejkach, musi, nastąpić zapomocą losowania.

§ 8. Za wyjątkiem ostatnich trzech kolejek los decyduje o tem, któremu klubowi przysługuje prawo wyboru boiska, w ostatnich zaś trzech kolejkach mają się zainteresowane kluby zgodzić same na boisko, w braku zaś zgody wyznacza je Wydział Gier i Dyscypliny PZPN.

Klub użyczający boiska, ma prawo tytułem amortyzacji zaliczyć sobie 10 procent brutto od dochodu z zawodów.

§ 9. Czysty dochód z zawodów zostaje rozdzielony na trzy części, a mian. 40 proc. przypada na rzecz PZPN., po 30 zaś na rzecz klubów grających.

Dochód netto oblicza się w ten sposób, iż od dochodu ogólnego odliczyć należy następujące wydatki; 10 proc. dochodu brutto tyt. amortyzacji boiska, kosztów reklamy, administracji zawodów, sprowadzenia drużyny (III. klasa pociągu pospiesznego dla 13 osób i djety dzienne w wysokości oznaczonej przez Wydział Gier i Dyscypliny ZOPN.), a nadto koszta sędziego, koszta hotelu dla 13 osób i opłata podatku miejskiego.

§ 10. Wysokość cen biletów wstępu zostaje oznaczoną za zgodą obopólną klubów, w braku zaś tejże oznacza je Wydział Gier i Dyscypliny ZOFN.

§ 11. Klub nie będący gospodarzem zawodów (choćby był nawet przyjeżdzającym) ma prawo przez swoich delegatów w liczbie co najwyżej pięciu osób być przy rozliczeniu się obydwu klubów obecnym; powyższe osoby, mogące w razie potrzeby wykazać się odpowiedniem pełnomocnictwem, mają prawo kontroli przy wejściu na boisko i w kasach.

Karty członkowskie nawet klubu, który jest gospodarzem, nie uprawniają do wolnego wstępu na zawody; kluby rozgrywające zawody mają prawo do 40 kart wolnego wstępu (w tem 30 miejsc siedzących) z tem, iż ogólna ilość wolnego wstępu (łącznie z miejscami siedzącemi) nie może przekraczać liczby 80.

§ 12. Zawody mają trwać dwa razy po 45 minut, klub przegrywający odpada od dalszej konkurencji; o ile po upływie tego czasu. gra nie zostanie rozstrzygniętą, następuje po 10 minut. przerwie przedłużenie o 30 m. z przerwą 5 minut. po 15 m.

§ 13. O ile jeszcze i w tym terminie nie nastąpi rozstrzygnięcie, ma nastąpić powtórzenie gry, której termin wyznacza Wydział Gier i Dyscypliny ZOPN., przyczem prawo wyboru boiska przysługuje klubowi, który go w poprzedniej grze nie posiadał.

B) Gry międzyokręgowe.

§ 14. Udział w grach międzyokręgowych o puhar bierze dziewięciu zwycięzców z gier okręgowych. Celem sprowadzenia ilości konkurentów do liczby ośmiu, ustanawia się przedwstępne spotkanie (ewent. dalsze) między dwoma wyznaczonymi przez losowanie zwycięzcami okręgowymi; pokonany nie bierze udziału w dalszej konkurencji.

Zestawienie dalszych seryj przeprowadza Wydział Gier i Dyscypliny PZPN., kierując się zasadą celowości i położenia geograficznego siedzib zwycięzców okręgowych.

§ 15. Spis graczy i rezerwowych, mających brać udział w grach o puhar, mają odnośne kluby przesłać do Wydziału Gier i Dyscypliny PZPN. do dni siedmiu po ustaleniu przez dane ZOPN-y zwycięzców okręgowych, co ma nastąpić do końca kwietnia każdego roku.

§ 16. Miejscowość, w której się ma odbyć dana rozgrywka, zostaje oznaczona w drodze porozumienia odnośnych klubów, w braku tegoż rozstrzyga los.

§ 17. Sędziowie, wyznaczeni przez Wydział S. Sędz. PZPN-u na gry międzyokręgowe, nie mogą przynależeć do okręgów, których drużyny biorą udział w danej rozgrywce.

§ 18. Drużyna, która zdobyła puhar polski, otrzymuje 11 odznak pamiątkowych, których naśladownictwo jest wzbronione, a nieprawne noszenie ich będzie karane dyskwalifikacją na czas do 1 roku włącznie.

§ 19. We wszystkich sprawach, tyczących się bezpośrednio gier o puhar, nieprzewidzianych ani statutem PZPN u, ani też niniejszymi przepisami, rozstrzyga Wydział Gier i Dyscypliny PZPN.

Komunikat Komisji Sportowej P. Z. N.

(oficjalne)

z posiedzeń 8 i 17 stycznia 1924.

1) Zgłoszenia zawodników przesłało w dalszym ciągu Koło Narciarzy przy OBTT. w Żywcu. Pozostałych członków wzywa się do natychmiastowego przesłania zgłoszeń (KTN., Beskid Cieszyński, SNTT. i WKN.) pod rygorem niedopuszczenia do startu. Sekcji Narciarskiej Towarzystwa Tatrzańskiego w Zakopanem w załatwieniu jej pisma, zezwala się ze względu na ilość zawodników na przesłanie uzupełnień zgłoszeń w przeciągu dni sześciu po natychmiastowem wysłaniu listy tymczasowej.

2) W załatwieniu pisma Wydziału Międzyklubowego Lwowskich Towarzystw Narciarskich, zwróciła się KS. do zarządu głównego PZN. z prośbą o wyjaśnienie i potrzebne dyrektywy.

3) Wykonano w drodze poufnego postępowania ośm projektów tras biegu głównego (12—18 km), które złożono w zarządzie głównym celem przekazania komitetowi organizacyjnemu zawodów na 48 godzin przed biegiem do wylosowania i wyznaczenia toru biegu.

4) W przygotowaniu nowego regulaminu zawodów narciarskich w Polsce przedstawił referent Dr. Szatkowski dotychczasowy stan prac. Regulamin zostanie wykończony w przeciągu tygodnia, poczem ogłoszony drukiem przed zawodami międzynarodowymi.

5) W załatwieniu pisma zarządu głównego w przedmiocie statutu nagrody wędrownej o mistrzostwo Tatr, ofiarowanej w roku 1923 przez p. Uznańskiego, przygotuje Dr. B. Macudziński odnośne projekta.

6) Komisja Sportowa uprasza kapitana związkowego kpt. W. Ziętkiewicza o informacje z przebiegu prac i przesyłanie kopij wysłanych pism do archiwum komisji.

(Adres Komisji brzmi: Komisja Sportowa Polskiego Związku Narciarskiego w Krakowie, sekretarz Dr. Aleksander Boniecki, ulica Sobieskiego 16 a).

Walne Zgromadzenie Warszawskiego Z. O. P. N.

(dnia 12 stycznia 1924).

Nareszcie wiemy coś o Agrykoli!

Niejednokrotnie już obserwowano w ZOPN.-ach zjawisko łączenia się klubów słabszych w jeden blok zwalczający „silnego". Zeszłego roku w okręgu warszawskim kozłem ofiarnym był mistrz — Polonia. Wtedy jednak walka ograniczyła się do wyborów. Tym razem mistrza pozostawiono w spokoju, a zwrócono się przeciw nowemu potentatowi — AZS.-owi, który przez objęcie Parku Sobieskiego doszedł do większego znaczenia. Blok był zwarty, nie należała do niego tylko Legia, która przy wyborach głosowała z AZS.-em, a w sprawach subtelniejszej natury zachowywała neutralność. Przy wyborach ujawniał się stosunek sił: 21 głosów przeciw AZS., 10 z nim, 4 czyste kartki. Stosunek ten zachowany był przy wszystkich głosowaniach z matematyczną dokładnością.

Z zawodów skikjöringowych w Krakowie.

Trening kłusaków.

Na pierwszym punkcie porządku dziennego znalazła się sprawa Polonii. Zarząd na swe zapytanie, jak należy interpretować słowo „dyskwalifikacja", otrzymał (przed zebraniem) zupełnie niedwuznaczną odpowiedź od PZPN.: „klub zdyskwalifikowany traci wszelkie prawa, zachowując obowiązki członka". Mimo to, na propozycję Zarządu, zebranie wbrew PZPN.-owi przyznało Polonii prawo głosu stanowczego i aby uniknąć ewentualnych konsekwencyj tego kroku, postanowiono odwołać się do walnego zebrania PZPN.-u od decyzji zarządu. Zachodzić może teraz kwestja, czy odwołanie ma moc wstrzymującą, czy też nie (według statutu PZPN nie. Red). i czy WZOPN. nie przekroczył swych praw.

Sprawozdanie ustępującego zarządu przyjęto do wiadomości. Jedynie rozpatrywano na wskutek interpelacji Legii sprawę przeniesienia Ruchu do klasy B (którą przekazano nowemu zarządowi do rozpatrzenia) i sprawę ekscesów antyżydowskich na zawodach WKS. Modlin—Makkabi. Walne zebranie zaakceptowało stanowisko zarządu, który nałożył na WKS. Modlin karę, będącą przyczyną jego wystąpienia ze związku.

* * *

Z rządką jednomyślnością przyjęto wnioski zarządu o zmianę statutu: ustanowiono urząd kapitana związkowego na miejsce komisji trzech i połączono w jeden, wydziały gier i dyscypliny. Natomiast wniosek, by delegatem Kolegjum Sędziów do zarządu był prezes Kolegjum, upadł, zdecydowano jedynie, że delegatem może być tylko członek wydziału K. S. Upadł również wniosek Warszawianki, by gracz czynny nie mógł być kapitanem związkowym.

Nowe władze WZOPN. na rok 1924 wybrano następujące: prezes kpt. Dziubiński, wiceprezes kpt. Machowicz, skarbnik p. Landau, sekretarz p. Wieciński, członkowie pp.: kpt. Hoppe, Sankowski, Rusecki, Cieszkowski. Przewodniczący Wydziału Gier i Dysc.: p. Jagielski, członkowie pp. kpt. Krukierek, Greffe, Drapella, Antoszkiewicz, Pichelski, Błaszczyk. Kapitan związkowy kpt. Loth Stefan. Delegaci na zjazd PZPN.: p. Jagielski i kpt. Loth. Komisja Rewizyjna: pp. Bodalski, Blitek i Nowak.

* * *

Zebranie zaakceptowało proponowane przez zarząd wy-

sobości składek i kar, odrzucając wnioski, zmierzające do ich obniżenia. Składka: klasa A 25 złp., klasa B 15 złp. (członek zwyczajny), 10 złp. (członek nadzw.), klasa C 8 złp. (zwycz.) i 5 złp. (nadzw.). Wpisowe 5 złp. i kaucja od protestu; klasa A 6 złp., klasa B 4 złp., klasa C 2 złp.

* * *

Gdy wyczerpał się porządek dzienny i przewodniczący chciał zebranie zamknąć, wystąpił z „interpelacją" (a raczej wnioskiem) p. Piotrowski, delegat „Skry". Wniosek domagał się ni mniej ni więcej, tylko wykluczenia AZS. u ze względu, za to..., że stara się o Park Sobieskiego. Wniosek powoływał się na uchwałę zeszłoroczną. Co do uchwały tej, czy była ostatecznie przyjęta, czy też nie, zdania były podzielone i niestety nie można było przeciąć wątpliwości, gdyż WZOPN.... nie posiada protokołu z odnośnego zebrania. Mało prawdopodobne ale jednak prawdziwe. Wynaleziono inne źródło dowodowe, o wartości bardzo wątpliwej: list zarządu do PKIO. AZS., dając dowód pewności swej słuszności, sam pierwszy głosował za nagłością wniosku. Istotnie AZS. powinien być wdzięczny p. Piotrowskiemu (brzmi to paradoksalnie!) za to, że dzięki niemu rzecz została wreszcie postawiona au clair i nie pozostało niedomówień. A że wyświetlenie t. zw. „tajemniczej afery" wyszło AZS.-owi na dobre, świadczy fakt, że wniosek został cofnięty, choć mógł liczyć na większość 21 głosów przeciw pięciu. AZS. wyszedł zwycięsko, a klęskę poniosła nie Skra et consortes, lecz PKIO, cała bowiem nagonka pochodzi z jego inspiracji. Niedalej, jak przed kilku dniami, PKIO. ogłosił w komunikacie prasowym, że najbliższe zebrania związków okręgowych wykażą słuszność stanowiska, starającego się o park komitetu i stwierdzą, że cała „młodzież" stoi przy nim, jak jeden mąż i potępia AZS. PKIO. trafił na ochotnika, który sprawę wywlókł na zebranie: była nim Skra, mistrz klasy B, która miała nadzieję wejść automatycznie do klasy A na miejsce AZS.-u. I dlatego Skra najbardziej namiętnie starała się wprost kąsać AZS., zarzucając mu niestworzone rzeczy, które nieraz wywoływały uśmiech pobłażliwy na ustach słuchaczy.

Idea PKIO. oparcia się na „całej młodzieży", innemi słowy na delegatach do WZOPN. i intryga przeciw AZS. zrobiła zupełne fiasco, większe niż nawet można się było tego spodziewać.

Po dłuższych wywodach delegata akademików, który wyłuszczył motywy, uprawniające AZS. do przyjęcia od Zarządu Gmachów Reprezentacyjnych propozycji dzierżawy parku, p. Piotrowski wniosek cofnął. Cofnął swój wniosek, widząc, że na nic nie przyda się stawianie akademikom takich nawet zarzutów, jak to, że AZS. umyślnie rzucał dyskiem do bramki, w której grało 22 (?) piłkarzy i że tylko przypadkowo nikogo nie zabito ani nie zraniono...

Jest rzeczą charakterystyczną, że choć przedstawiciele AZS. silnie atakowali PKIO., zarzucając mu nieudolną administrację parku, oddanie kortów tennisowych bogatemu Lawn-Tennis Klubowi za darmo i wreszcie zaniedbanie sprawy olimpjady dla Agrykoli, nikt nie odezwał się słowem w obronie komitetu olimpijskiego, a przeciwnie nawet zarzutom tym przytakiwano.

Ryzykowna próba PKIO. zjechania na niepewne wody demagogji i częć zastraszenia AZS.-u, gdy nie było innego sposobu utrzymania się przy parku, zawiodła. Bumerang zwrócił się przeciw temu, kto go rzucił. Zebranie, które do końca nie pozbyło się nieufności w stosunku do AZS.-u, przeszło w polemice z nim na inną platformę. Pierwotny wniosek domagał się: wyrzucić AZS. za to, że stara się wbrew PKIO. Ten cofnięto. Drugi wniosek Warszawianki i Polonii głosił: niech zarząd wyrzuci AZS., jeśli nie da nam korzystać z boisk. I ten przeszedł.

Tym sposobem akcja sprowadziła się do tego, że chciano wywrzeć presję na AZS., by dotrzymał swego dobrowolnego zobowiązania, iż nikogo na bruk nie wyrzuci. Jest to zrozumiałe, uzasadnione i dalekie od potępienia AZS.-u, a tylko ilustrujące pewną w stosunku do niego nieufność, również ludzką i zrozumiałą.

Znaczenie trasy biegu na zawody w Krakowie.
13 stycznia 1924 r.

Zebranie więc zgodziło się na obecny stan rzeczy (choć niechętnie), pod warunkiem, że WZOPN. krzywdy nie dozna. Natomiast nie zatrzymano się nawet na chwilę nad rzuconymi projektami, by Agrikolę objął WZOPN. lub ad hoc wyłoniona komisja.

Walne Zgromadzenie Lwowskiego Z. O. P. N.

12—13 stycznia 1924 roku.

Przy licznym udziale uczestników ze Lwowa i wschodniej Małopolski, pod przewodnictwem prof. Dręgiewicza, odbył się doroczny zjazd klubów należących do LZOPN.

Obrady rozpoczęły się w sobotę o godz. 4, trwały zaś do godz. 6 tej wieczorem dnia następnego.

Reprezentowanych było 20 klubów, o sile około 100 głosów decydujących. Bez dyskusji przyjęto odczytany protokół z ostatniego Walnego Zgromadzenia, sprawdzono pełnomocnictwa delegatów, przyczem zezwolono zdyskwalifikowanemu klubowi „Hagibor" na wzięcie czynnego udziału w obradach.

Przed sprawozdaniem Zarządu wzięto pod obrady wnioski tegoż, dotyczące zmian statutu. Ponieważ jednak odrzucono propozycję zmnjejszenia ilości członków zarządu z 12 na 9, temsamem inne zmiany, jako ściśle z tą zasadą związane, odpadły. Statut dotychczasowy obowiązuje więc w całej rozciągłości nadal.

Wiceprezes prof. Dręgiewicz składa krótkie, ogólne sprawozdanie z działalności w roku ubiegłym. Podkreśla intensywny rozwój towarzystw szczególniej na prowincji, podniesienie się poziomu sportowego, czego wykładnikiem tegoroczne rezultaty zawodów Lwów—Kraków i udział zawodników lwowskich w meczach międzypaństwowych. To też imieniem LZOPN-u dziekuje reprezentantom za wywalczone zwycięstwa i przywrócenie lwowskiemu piłkarstwu dawnego znaczenia. Dziękuje również wszystkim organom związku za intensywną pracę, która umożliwiła wypełnienie przyjętych na ostatniem Walnem Zgromadzeniu obowiązków. Zaległości, ani też długów, ustępujący zarząd nie pozostawia.

Uzupełnił to przemówienie sekretarz hon. p. Bitmar, odczytaniem dat statystycznych. Zarząd odbył 34 posiedzeń przy średnim komplecie ośmiu członków, załatwił 831 pism, urządził 1 zawody międzypaństwowe, dwa międzymiastowe, oraz kilka pomniejszych. Uskarżał się sekretarz na brak możliwego lokalu, maszyny do pisania i żółwiego załatwiania spraw przez sekretarjat PZPN-u, przyczem ostatni objaw utrudniał niejednokrotnie załatwianie weryfikacji i protestów, gdy powodem była jakkolwiek wadliwość w zgłaszaniu „graczy". W ubiegłym roku przybyła w okręgu lwowskim dość znaczna ilość boisk. W samym Lwowie powstał park sportowy Czarnych, mieszczący trzy normalne boiska futbalowe, Hasmonea ukończyła budowę swego boiska i potrzebnych ubikacyj, Pogoń rozpoczęła roboty ziemne w swym

parku na Francówce, zaś kluby RKS. i Biali mają już przyrzeczone od gminy dwa kawałki gruntu dla swych celów. Podobne korzystne objawy wystąpiły też i na prowincji, w Jarosławiu, Łańcucie i innych miastach. Silnie rozwinął się w ubiegłym roku ruch sportowy w wojsku, a drużyny wojskowe rozegrały znaczną ilość zawodów tak między sobą, jakoteż z drużynami związkowemi. Stosunki te były zawsze poprawne

Miała nastąpić tak zwana dyskusja nad sprawozdaniem Zarządu, lecz w miejsce jej rozwinęło kilku mowców intenzywną krytykę działalności Wydziału Gier i Dyscypliny, mimo, że wydział ten nie miał jeszcze sposobności przedstawienia swej działalności. Odczytywano kilkuarkuszowe elaboraty, które udowodnić miały najwyższe niedołęstwo, złą wolę i zaprzepaszczenie sportu przez siedmiu ludzi, wybranych przez poprzednie W. Zgromadzenie do przestrzegania czystości w sporcie piłkarskim okręgu lwowskiego. Powoli jednak i jak zwykle, wyszły na jaw nie troski o dobro sportu, lecz w głównej mierze niezadowolenia z rozstrzygnięć wobec pojedynczych klubów, a raziły wprost widoczne antagonizmy do pojedynczych członków W. G. D., bo rzecz naturalna, byli oni również członkami pojedynczych klubów. I mimo, że W. D. G. nie był przygotowany w szczegółach na danie odpowiedzi tak licznym interpelacjom i zarzutom, to jednak w rzeczowych odpowiedziach i wyjaśnieniach udowodnił bezpodstawność wytoczcnej krytyki prawie we wszystkich wypadkach, wykazał zgodność swych zarządzeń ze sprawozdaniami sędziów, względnie z przepisami regulaminu i z przepisami gier o mistrzostwo. Że niektóre kary uznano za zbyt wysokie i przekraczające kompetencje dane statutem, to może to być kwestją zapatrywania, gdyż trudno przypuszczać, aby twórcy statutu mogli przy określaniu najwyższego stopnia kary za przewinienia sportowe, przewidzieć tąkie, w których zajść może równocześnie fakt pobicia sędziego, pokaleczenie graczy, interwencja policji, wtargnięcie publiczności i t. p. ekscesy, które miały miejsce w zawodach o „mistrzostwo", urządzonych przez klub Jehuda w Tarnopolu. W. D. G. zdyskwalifikował ten klub na zawsze. Może według litery wyrok za ostry, bo jak stwierdził rzecznik wymienionego klubu, policja nie była przesłuchaną przez W. G. D., a jej organa miały oświadczyć, że właściwie tak źle jeszcze nie było. I rzeczywiście w Wiedniu bywa nieraz gorzej, a przecież wiedeńska „szkoła" święci wszędzie triumfy. Cel uświęca środki, a w tym wypadku rozchodziło się o dwa punkty. W. D. G., jako że z ludzi o skończonem akademickiem wykształceniu się składający, zapomniał widocznie o „szkole" wiedeńskiej, a przyświecała mu może za jasno idea zasady „Mens sana in corpore sano". A zebrani o ile okazali się surowymi sędziami wobec W. G. D., o tyle szafowali łaską i miłosierdziem na wszystkie strony, znosząc wszelkie kary każdemu kto o to poprosił, „tak było a tak nie było", aż w końcu uchwalono „ogólną amnestję" dla klubów okręgu lwowskiego z wyjątkiem „graczy". Decyzja ta jednak nie zażegnała konfliktu, jaki powstał na tle zniesienia orzeczenia W. G. D., przez zarząd LZOPN.-u, którem to orzeczeniem przyznaną została lwowskiemu AZS.-owi Aklasowość. Według obowiązujących przepisów należał się ten sukces akademikom i tak zadecydował W. G. D., opierając się na fakcie, że konkretnie Pogoń stryjska zdobyła wprawdzie więcej punktów, jednak wstawiła do swej drużyny napastnika Czecha, zdyskwalifikowanego na 6 miesięcy przez WZOPN. Zarząd jednak uwzględnił protest Pogoni, która się tłómaczyła, że ani żadna władza, ani p. Czech przybywszy do Stryja o tej dyskwalifikacji nie wspomniał, wobec czego nieświadomą była swego przekroczenia. Dla wyjaśnienia tej sprawy wnosi AZS. protest do władzy wyższej, twierdząc, że nieświadomość Pogoni stryjskiej nie powinna szkodzić klubom innym. Trudno wymienić bodaj w skrócie wszystkie ataki, jakie wytrzymać musiał na tem zebraniu W. G. D. Ubawił mię jednak zarzut, wygłoszony z wielką pewnością siebie przez jednego z młodszych delegatów, który stwierdził, że działalność tegorocznego W. G. D. może na szwank narazić zaszczytny tytuł Lwowa, jako kolebki sportu! Słuszna troska, tylko fałszywy adres. Z czystem sumieniem odwróciłbym go i wtedy byłby prawdziwy, a obawy uzasadnione. Wreszcie zdecydowano przystąpić do głosowania nad „votum ufności" dla ustępujacego Zarządu, a oddzielnie (!) ustępującego W. G. D., jednak zarządzono, aby przedtem otworzyć na 10 minut okna dla wypuszczenia zepsutego powietrza (zupełnie słusznie) i porozumienia się przez ten czas co do głosowania (!). Lecz już na takie sposoby nie zgodziła się większość. Co ma wisieć niech już wisi w tem gęstem powietrzu. Lecz jakoś nikogo nie powieszono, ani utopiono. Zarząd jednogłośnie (z małem wstrzymaniem), W. G. D. znaczną większością (i z większem wstrzymaniem) otrzymali zapewnienie zaufania.

A następnie już w czystem powietrzu, dźwięcznym głosem i ku ogólnemu zgodnemu zadowoleniu, pochwalił się skarbnik swemi zasobami. Gospodarował dobrze, kaucje zawsze przepadały, czy kto proces wygrał czy przegrał, mareczek wprawdzie pozostało akurat na zakupno pudełka kiepskiego tytoniu, ale zato pięćset z okładem jakich zagranicznych monet, których nazwa niestety nie utkwiła w mej urzędniczej pamięci. Zauważyłem tylko poruszenie między C klasistami (przyszła im napewno na myśl ustawa parcelacyjna), zauważył też te podejrzane ruchy pan skarbnik, bo bez zająknienia i szybko oświadczył, że za pieniądze te musi kupić sekretarzowi maszynę do pisania, dębową szafę na pisma, załatwić wiele innych jeszcze sprawunków i „rozglądnąć" się za lokalem. Nie wyjawił wprawdzie szczegółowo jak przyszedł z dawnej nędzy do tych zagranicznych pieniędzy, lecz, że komisja rewizyjna powiedziała wszystko w porządku, więc nikt ciekawości zaspokoić nie pragnął, a wszyscy jednogłośnie (tym razem bez najmniejszego wstrzymania) uchwalili skarbnikowi swe zaufanie i podziękowanie za ofiarną pracę.

Nie tak gładko jednak przeszedł wniosek skarbowy o uchwalenie wkładek i taks rozjemczych na rok 1924. Próbowano wykręcić się najpierw 3 proc. na rzecz LZPON. od imprez sportowych. Wyśmiał się z tej propozycji skarbnik, jako że sam zrobił w tym kierunku wesołe doświadczenie z procentami gminnymi, Niezadowoliła też zarząd obietnica zezwolenia wglądu w książki kasowe klubów związkowych, mimo że odnośni delegaci zastosowali przytem zupełnie poważne miny. Pieniądze na stół, zawyrokował zarząd, procenty płaćcie gminie, Po dość długich targach uzgodniono, że płacić będą we frankach kluby kl. A-50, B-25, C-10, jako wkładkę roczną, zaś 3, 2 i 1 franków jako kaucje rozjemcze. Osobno zaś należytości, jakie wypadną z tytułu utrzymania PZPN.

Stosownie do zmienionego porządku obrad, wybrano delegatów na walne zgromadzenie PZPNnu do Krakowa, a mian. pp. prof. Dręgiewicza, T. Kuchara, Nowosielskiego, prof. R. Wacka i podpisanego, a następnie przystąpiono do „wniosków i interpelacyj", przekładając wybory do zarządu na ostatek i uchwalono:

1) Wobec dających się dotkliwie we znaki „wędrówek graczów" przedstawia się na walnem zgromadzeniu PZPN. wniosek, o przedłużenie czasu wyczekiwania po wykreśleniu z 6 na 9 miesięcy.

2) Poleca się związkowi rewizję regulaminu gier i ścisłe przystosowanie go do statutu.

3) Przy dyskwalifikacjach należy podać zainteresowanym dokładne powody poszczególnych kar.

4) Zwiększa się ilość klas B do 16, a awanse uzależnia się od rozgrywek kwalifikacyjnych w r. 1924.

5) Proponuje się PZPN-owi powiększenie klasy A na 8.

6) Ogólna amnestja dla klubów LZOPN-u obowiązuje od „zaraz" i bez rewizji.

Dokonano następnie wyborów do zarządu — wydziału gier i dyscypliny i do komisji rewizyjnej w nast. składach.

Zarząd: prezes: prof. T. Dręgiewicz — zastępcy: Dr. M. Peter i Dr. Miżyński — sekretarz: Bitmar — gospodarz: Bukietyński — członkowie: Dr. Pryteż, Libhardt, Zagórski, L. Pawłowski, Dr. Bukartek, Schlesser (K. S.) i T. Kuchar (W. G. D.).

Wydział G. i D.: T. Kuchar prezes, kpt. Hübel, inż. L. Dudryk, Schorr, Dobrzański, Kurz i inż. Ohly.

Komisja rewizyjna: Dr. J. Peter. Dvr. Włodek i Zimerman. *L Christelbauer.*

NARCIARSTWO.

Przed Chamonix. W łączności z olimpjadą w Colombes, nabrały zawody tygodnia zimowego w Chamonix pierwszorzędnego znaczenia. Są zawody te do pewnego stopnia półoficjalną olimpjadą zimową i mimo pewnych formalnych braków, w całym świecie wywołały ogromne zainteresowanie i niewątpliwie godnie otworzą rok olimpijski.

Nie ulega wątpliwości, że przyszła olimpjada 1928 roku, obejmie już w oficjalnym programie sporty zimowe, czego dotychczas zasadniczo niema. Wyniki sportowe, osiągnięte podczas tych zawodów, nie będą niestety miały wpływu na ogólną kwalifikację miejsc zwycięzców. W konsekwencji nie będą także rozdane zwycięzcom tak zwane plakiety olimpijskie — lecz jedynie nagrody według szablonu zawodów międzynarodowych.

Ten stan rzeczy oczywiście nie jest bez bardzo ważnego znaczenia dla tych narodów, które mogłyby wynikami uzyskanymi w spotkaniach zimowych niezwykle poprawić sobie szanse ogólnej klasyfikacji. To też spodziewać się należy żywej akcji wszelkich „zimowych" federacyj w kierunku oficjalnego włączenia sportów zimowych do programu olimpijskiego, co im się niewątpliwie uda. Ze nie stało się to dotychczas, jest wynikiem „wielkiej" polityki sportowej zwłaszcza w narciarstwie, walki o autorytety i rywalizacji.

Mimo jednakże, że zawody w Chamonix nie są prawidłową olimpjadą zimową, budzą one niemniejsze zainteresowanie niż regularna olimpjada i udział wszystkich narodów jest zapewniony, tak, że spotkanie to będzie miało przebieg niezwykle emocjonujący.

Pierwszą tę zimową olimpjadę urządza Francja z racji, że jest gospodarzem roku olimpijskiego. Przypadek zrządził, że zimową właśnie olimpjadę urządzać ma państwo, najmniej stosunkowo do tego powołane, co jest znaczną solą w oku „arystokracji" sportów zimowych, zwłaszcza szwajcarów. Spozierają oni ze sceptycyzmem, ustawiczną krytyką i powątpiewaniem oa wysiłki swych sąsiadów. Zwracają uwagę na braki organizacyjne i niefachowość francuzów w zakresie sportów zimowych, krytykują urządzenia techniczne, zwłaszcza w kwestji budowy wielkiej skoczni, a nawet twierdzą kategorycznie, że francuski sport zimowy znacznie silniej odpowiada pojęciu flirtu niż poważnego sportu. Kampanję na ten temat rozpoczęli szwajcarzy jeszcze w roku zeszłym, gdy przyjrzeli się zawodom francuskim w Superbagneres de Luchon, które reklamowane nieledwie do wysokości spotkania o mistrzostwo świata, zorganizowane były, zdaniem szwajcarów, więcej niż nędznie i zachwiały bardzo poważnie zaufaniem w zdolności organizacyjne francuzów. Niezrażeni jednak żadnemi przeciwnościami, francuzi pracują bardzo usilnie i mimo, że niejedno państwo chętnieby to widziało, fiaska spodziewać się nie można. Naodwrót wszystko zdaje się przemawiać za tem, że tydzień zimowy będzie miał przebieg prawdziwie imponujący i będzie niezaprzeczoną manifestacją potęgi sportów zimowych.

Z terenów narciarskich w okolicy Krakowa.
Narciarze pod klasztorem bielańskim.

Reprezentanci polscy do Chamonix. Późno i bez zbytnich szans racjonalnego wyboru, ustalono skład polskiej ekspedycji narciarskiej na zawody tygodnia zimowego w Chamonix. Drużynę polską składają następujący zawodnicy: Krzeptowski Andrzej, Bujak Franciszek, Mückenbrunn Henryk i Witkowski Szczepan. Po za nimi Min. Spraw Wojsk. wysyła drużynę wojskową, na razie niezupełnie jeszcze ustalonego składu. W drużynie wojskowej jedno zdaje się nie ulegać wątpliwości, że z powodu braku dobrego zawodnika-oficera, szans zbytnich mieć ona nie może. Wyboru drużyny cywilnej dokonano niedawno, przyczem nie wiadomo czy w całości ustawił ją kapitan związkowy, do którego to regulaminowo należało. Wyboru dokonano na ślepo, na podstawie obserwacji danych zawodników w roku ubiegłym, gdyż w tym roku żadnego sprawdzianu wartości naszych wybrańców nie można było uzyskać. To też wybór okazać się może w pełni szczęśliwy lub też i zawieść na całej linji. Według jednak zeszłorocznych danych, wybór jest naogół trafny. Bujak Franciszek, który jak dotąd, ociągał się z wyjazdem poza granice kraju, mimo ustawicznych propozycyj, teraz wyraził swą gotowość. Kto go zna, wie, że znaczy to bardzo dużo i że zawodnik ten w takim wypadku nie pojedzie na darmo. Ambicja i świadomość reprezentowania barw Polski, złożą się przy ogromnej rutynie i sprawności Bujaka na to, że da on wszystko z siebie, zwłaszcza w biegu. Uważamy go za najszacowniejszą część ekspedycji. Nie jest on teraz oficjalnym mistrzem, ale wszak wszyscy wiemy, że po latach mistrzowskich 1920 i 1921 roku oddał zaszczytny ten tytuł bez walki, zmuszony do tego chorobą. Dopiero w zeszłym roku w zawodach międzynarodowych, w dawnej swej bezprzykładnej klasie, osiagnął w biegu pierwszą nagrodę, poprawiając się przytem w ciągu całego sezonu w skoku. Drugim członkiem ekspedycji jest oczywiście Andrzej Krzeptowski, mistrz Polski w latach 1922—23, którego wybór taksamo jest bezspornym, jak wybór Bujaka. Po zawodach zagranicą w Szwajcarji, Francji i Austrji, nabył zawodnik ten wielkiej rutyny a przepiękna jego forma w skoku, nie mająca dziś równej w Polsce, złożą się na całość rokującą dobre nadzieje. Trzecim członkiem ekspedycji jest Henryk Mückenbrun, zawodnik wypróbowanej wartości w biegu, który go stawia na równi z dwoma powyższymi uczestnikami pod tym względem. Natomiast skok jego przedstawia się wątpliwie, a raczej żadnej nie można przywiązywać nadziei do jakiego takiego bodaj wyniku Mückenbruna w skoku. Jako czwarty wyznaczony został Szczepan Witkowski, którego zeszłoroczna opinja postawiła w rzędzie najlepszych polskich długodystansowców w biegach płaskich. Odpada jednak zawodnik ten zupełnie w konkursie skoków, których nie opanował jeszcze nawet na poziomie drugiej klasy.

Jak widzimy, wybór dokonany jest naogół dobrze i nie

powinien wzbudzić zbyt żywej dyskusji. Nasuwa się jednakże jedna uwaga: w grupie czterech naszych wybrańców, jedzie zasadniczo jeden skoczek, który naprawdę stoi na wyżynie klasy. Skoczkiem tym jest Krzeptowski. Forma skoków natomiast Bujaka bardzo się wacha, u Mückenbruna w ostatnich dwu latach prawie nie istniała, a Witkowski nie skacze całkiem. Na wypadek niedyspozycji Krzeptowskiego, konkurs w skokach będzie przez Polskę obsadzony więcej niż słabo. Dlatego też należałoby przeprowadzić zmianę na stanowisku Witkowskiego, który ma conajmniej równego biegacza w Kalicińskim, będącym obecnie w doskonałej kondycji. Skok natomiast Kalicińskiego, przemawia bezwarunkowo za jego uczestnictwem w ekspedycji, tembardziej, że ma już potrzebną rutynę i obycie z wielkiemi skoczniami.

Polska nie obsadzi najprawdopodobniej biegu 50 kilometrowego, co byłoby tylko ciężką i beznadziejną próbą dla naszych zawodników, natomiast winna zwrócić uwagę na bieg 12—18 km. i skok. W biegu tego rodzaju Kaliciński będzie lepszym od Witkowskiego, a polska drużyna będzie miała przytem skoczka, którego brak przy nieobecności Rozmusa jest niewątpliwie widoczny.

Wielką szkodą jest, że nie może reprezentować barw Polski p. E. Ziętkiewiczowa w biegu pań, którego program nie przewiduje. Jest to poprostu stracona szansa dla Polski. Podobno jednakże przewidzianym jest udział p. Ziętkiewiczowej w biegu pięknej jazdy parami.

Zawody narciarskie w Krakowie odbyte w dniu 13 stycznia 1924 r., organizowane przez T.T.N. i S.N. A.Z.S. Kraków, dały następujące wyniki: Bieg senjorów I. klasy: 1) Eugenjusz Kaliciński (AZS.) 1:10:20, 2) Suleja Wład. (SNTT.) 1:12·45, 3) Krzeptowski Aadam (TTN.) 1:16·38. Bieg senjorów II klasy: 1) Gąsienica Sieczka (TTN.) 1:10·56, 2) Reim Artur (AZS.) 1:12·23, 3) Trzciński Ludwik (TTN.) 1:17·40. Bieg juniorów: 1) Münnich Tadeusz (AZS.) 45·30, 2) Trzciński Stanisław (TTN) 46·2, 3) Walczak Janusz (AZS.) 46·5. Bieg pań: 1) Dubieńska Wanda (AZS.) 57·05, 2) Pasewiczowa Zofja (AZS.) 57·30, 3) Popielówna Irena (AZS.) 1:01. Ski-kjöring senjorów I. klasy: 1) Dr. Macudziński Bolesław (AZS.). Ski-kjöring senjorów II. klasy: 1) Borowski. Ski-kiöring juniorów: 1) Ferens J. Ski-kjöring pań: 1) Lubieńska. Organizację całych zawodów przeprowadzili pp. Dr. Boniecki (TTN.) i St. Ferens (AZS.).

Prace przygotowawcze do zawodów tygodnia olimpijskiego w Chamonix dobiegły końca. Tor dla zawodów łyżwiarskich o powierzchni 36.000 m² jest już ukończony, jakoteż bieżnia długości 400 m. Wybudowano także już trybuny, mogące pomieścić 6.000 widzów. Tor bobsleighowy, długi 1400 metrów, jest podobno tak założony, że śmiało konkurować może z najlepszymi torami w Szwajcarji. Najwięcej uwagi przywiązano oczywiście do budowy wielkiej skoczni, którą zaprojektował i wykonał jeden z największych specjalistów inż. Axel Norling. Trasy biegów narciarskich pozostają, rzecz jasna, do ostatniej chwili w tajemnicy.

Norwegja zgłosiła już oficjalnie swój udział w narciarskiej olimpjadzie w Chamonix. Federacja norweska wysyła drużynę ośmiu zawodników, pomiędzy którymi siedmiu dzierżyło tytuł mistrzowski. Są to wszechświatowej sławy zawodnicy: Thorleif Haug, Thorleif Stromstad, Harald Oekern, Johann Gottumsbraaten, Vigo Christensen, Nawe Bonna, Tullin, Thams.

Lista państw zgłoszonych do zawodów narciarskich w Chamonix jest następująca: Bieg długi (Langlauf): Ameryka, Finlandja, Francja, Anglja, Węgry, Łotwa, Szwecja, Szwajcarja i Czechosłowacja. Bieg wytrwałości (50 km.): te same państwa i Norwegja. Skok: Ameryka, Finlandja, Francja, Węgry, Norwegja, Szwecja, Szwajcarja i Czechosłowacja. Bieg złożony: te same państwa. Bieg drużyn: Finlandja, Francja, Węgry, Czechosłowacja i Jugosławja. W liście tej brak na razie, jak widzimy zgłoszeń polskich (?).

Przegląd zagraniczny.

Wyniki z ubiegłych tygodni.

Anglja. Pierwsza główna serja gier o puhar angielski przyniosła jak zwykle szereg niespodzianek. Z konkurencji wypadło już 8 drużyn I. ligi, 5 drugiej ligi, 11 trzeciej ligi: 7 spotkań remisowych będzie powtórzonych.

Wyniki: A) I. liga przeciw I. lidze. Huddersfield—Birmingham 1:0, Everton—Preston North End 3:1, Manchester City—Notts Forest 2:0. B) I. liga przeciw II. lidze: Blackpool—Sheffield United 1:0!, Oldham Athletic—Sunderland 2:1!, Crystal Palace—Tottenham 2:0!, Chelsea—Southampton 1:1!, Bolton Wanderers—Hull City 2:2!, Liverpool—Bradfort City 2:1, Burnley—South Shields 3:2. C) I. liga przaciw III. lidze: Watford—Middlesborough 1:0!. Cardiff City—Gillingham 0:0!, West Ham United—Aberdare Athletic 5:0, Aston Villa—Ashington 5:1, Arsenal—Luton Town 4:1, Newcastle United—Portsmouth 4:2, Notts County—Queens Park Rangers 2:1, Westbromwich Albion—Millwall Athletic 1:0. D) I. liga przeciw amatorom: Corinthians—Blackburn Rovers 1:0!!. E) II. liga przeciw II. lidze: Derby Caunty—Bury 2:1, Sheffield Wednesday—Leicester City 4:1, Leeds United—Stoke 1:0. F) II. liga przeciw III. lidze: Bernsley—Brigthonand Hove 0:0, Clapton Orient—Swansea Town 1:1, Manchester United—Plymouth Argyle 1:0, Bristol City—Norwich City 1:0, Fulham—Lianelly 2:0. G) III. liga przeciw III. lidze: Accrington—Charlton Athletic 0:0. Nordhampton—Halifax 1:1, Exeter City—Grimsby Town 1:0, Wolverhampton Wanderers—Darlington 4:1, Swindon Town—Bradford 4:0. Druga serja o puhar (16 spotkań) odbędzie się 2 lutego.

Szkocja. Mistrzostwo I. ligi: Glasgow Rangers—Dundee 1:1, Celtic—Third Lanark 3:1, Hibernians—Raith Rovers 2:0, Airdridonians—St. Mirren 4:0, Aberdeen—Ayr United 1:0, Mortherwell—Clyde 3:2, Hearts of Midl.—Queens Park 5:2, Kilmarnock—Clydebank 2:2, Morton—Hamilton 0:0.

Francja. Paryż. Francja—Belgja 2:0 (1:0)! Francja wygrała dzięki bramkarzowi. Wynik dotychczasowy 17 spotkań Belgja—Francja (od roku 1904) 1:1, 7:0, 6:0, 1:2, 2:1, 5:0, 4:0, 7:1, 1:1, 3:0, 3:4, 2:2. 1:2, 3:1, 1:2, 4:1, 0:2. Belgja ma 9 zwycięstw, 5 porażek, 3 remis, stosunek bramek 51:20 dla Belgji. Francja wystawiła skład: Charigues; Bauman, Lenoble; Dupoid, Domergue, Bonnardel; Isbecque, Boyer, (po pauzie Accard) Regnier, Gross, Dubly.

Luksemburg. Francja—Luksemburg 2:1. Francja odniosła w jednym dniu zwycięstwo na dwa fronty.

Niemcy. Norymberga, Niemcy—Austrja 4:3 (3:0). Skład drużyn: Niemcy: Stuhlfaut (I. FC. Norymberga); Müller (Spielver. Fürth), Kugler (I. FC.); Hagen (SV. Fürth), Kalb, Schmidt (I. FC.); Auer, Franz, Seiderer (SV. Fürth), Wieder, Sutor (I FC.). Austrja: Aigner; (Simmering): Fandler (Amatorzy), Blum, Kurz, Chrenka, (Vienna), Gayer (Amat.); Seidl (Vienna), Iszda (Floridsdorf), Horwat (Simmering), Swatosch, Wieser, (Amat.). Sędzia p. Hebak z Pragi., niezupełnie zadowolił. Bramki uzyskali dla Niemiec, najlepszy w drużynie Franz (trzecią z karnego) i Auer, dla Austrji: Swatosch, Iszda, Horwat. Austrjacy mieli więcej z gry, walwalczyli z rzadką u nich energją i zapałem, pokonana została drużyna lepsza.

Austrja. Wiedeń. Floridsdorf—Hertha 4:2; Floridsdorf nie poniósł porażki od sierpnia. Red Star—Szaphia 2:2, Sturm XIV.—Freiheit XIII. 2:2.

Szwajcarja. Servette—Cantonal 1:0, Young Boys Berno—Concordia Bazylea 2:0. FC. Berno—FC. Bazylea 3:1, Young Fellows Zurych— Brühl St. Gallen 5:1, FC. Zurych—FC. Lucerna 4:0.

Zawody Austrja—Włochy odbędą się dnia 20 b. m. w Genui pod kierownictwem Baretta z Belgji. Austrja wysyła tę samą drużynę, która grała tydzień temu przeciw Niemcom. Skład drużyny włoskiej, po zawodach próbnych, urządzonych 13 b. m. w Livorno, wykazuje wiele nowych nazwisk: Costa (US Sestrese): Vincenzi (Livorno), De Vecchi (Genoa, kap.); Barbieri, Burjando (obaj z Genoa), Aliberti (Torino); Crappi (Iuventus), Ardissone (Pro Vercelli), Moscardini (Lucchese), Cevenini (Internazionale), Pozzi (Bologna).

Szwajcarzy dotąd jeszcze nie zdecydowali się których zawodników wyślą na zimową olimpjadę do Chamonix na zawody narciarskie. Zgłosili się natomiast szwajcarzy do hockey'u, łyżwiarstwa, curlingu i zawodów bobsleigowych.

Wiadomości krajowe.

Zawody Węgry—Polska mają się odbyć na propozycję Węg. ZPN. w drugiej połowie sierpnia r. b. w Budapeszcie.

Wionsowski, gracz Old Boys w Bazylei (Szwajcarja), zwrócił się za pośrednictwem lwowskiej Pogoni do PZPN., oświadczając gotowość reprezentowania Polski na olimpjadzie piłkarskiej w Paryżu. Uchodzi on istotnie w Szwajcarji za dobrego napastnika (świeżo grał on jako „gość" w drużynie Young Fellows w Zurychu przeciw praskiej Slavii) i o ile jest isttotnie obywatelem państwa polskiego, może właściwie grać w reprezentacji polskiej. Inna rzecz, czy PZPN., nie znając bliżej tego gracza, skorzysta z jego oferty.

Na humoreskę zakrawa poprostu fakt, że „Tygodnik Sportowy" i „Ill. Kurjer Codzienny" wiadomości o urządzeniu w lecie r. b. przez krakowską Makkabi z okazji 15-lecia istnienia olimpjady żydowskiej, stadjonu żydowskiego w Krakowie czerpią ... z notatek prasy zagranicznej (ostraw. „Morgenzeitung"). Czy nie prostszą jest rzeczą dowiedzieć się konkretniejszych wiadomości u źródła t. j. u Makkabi, co dla redaktora naczelnego „Tygodnika Sportowego" jest tem łatwiejsze, że sam jest prezesem tego klubu?

Indyferentyzm krakowskiej prasy codziennej dla spraw sportowych, który w porównaniu z prasą innych miast polskich był wprost rażący, zaczyna powoli zanikać. W „Ill. Kurjerze Codziennym" widzimy już teraz prawie codziennie bardzo dobrze prowadzony dział „Kurjer Sportowy". Także N. Reforma zaczyna więcej miejsca poświęcać sprawom sportowym. Niewątpliwie i inne pisma, we własnym interesie, pójdą wkrótce za tym dobrym przykładem.

W zestawieniu piłkarskich zawodów reprezentatywnych w r. 1923, ułożonem przez Karola Koppechela, podanem przez sportową prasę Europy, figuruje mylny wynik w spotkaniu Finlandja—Polska 5:2. Obowiązkiem PZPN. jest przesłać autorowi, (który był sędzią zawodów Polska—Rumunja we Lwowie) sprostowanie tego wyniku. W zestawieniu Oskar Kellner-Kellinga wynik tego meczu jest dobry.

Votum nieufności dla PKIO. uchwalił postawić PZPN. na Walnem Zebraniu ZPSZ.

Zwraca się uwagę narciarzom, udającym się w Beskid zachodni, że straże graniczne domagają się przepustek, wystawionych przez pograniczne starostwa.

Stan mistrzostwa I. ligi angielskiej 5 stycznia.

Nazwa klubu	Grano	Wygr.	Nie-roz.	Przegrano	Bramki dla	Bramki przec.	Pkty
1. Cardiff City	25	14	8	3	42	22	36
2. Bolton Wanderers .	27	11	12	4	48	22	34
3. Sunderland	25	14	5	6	46	32	33
4. Huddersfield Town .	24	14	4	6	39	21	32
5. Newcastle United . .	26	13	5	8	43	28	31
6. Aston Villa	27	10	11	6	32	25	31
7. Blackburn Rovers . .	25	12	5	8	41	30	29
8. Sheffield United . .	25	10	8	7	37	31	28
9. Everton	26	10	7	9	36	37	27
10. Tottenham Hotspurs .	25	9	8	8	27	25	26
11. West Ham United .	25	9	8	8	22	24	26
12. Manchester City . .	24	9	6	9	30	41	24
13. Notts County . . .	24	7	9	8	23	31	23
14. Westbromwich Albion	24	7	8	9	32	40	23
15. Burnley	24	6	8	10	35	37	20
16. Liverpool	25	8	4	13	29	32	20
17. Birmingham	25	5	10	10	22	34	20
18 Woolwich Arsenal .	23	7	6	10	21	34	20
19. Nottingham Forest .	24	6	6	12	27	40	18
20. Chelsea	26	4	9	13	15	33	17
21. Middlesborough . .	25	6	4	15	24	33	16
22. Preston North End .	24	5	5	14	30	49	15

Stan mistrzostwa II. ligi angielskiej 5 stycznia.

Nazwa klubu	Grano	Wygr.	Nie-roz.	Przegrano	Bramki dla	Bramki przec.	Pkty
1. Stoke	25	10	10	5	32	31	30
2. Derby County . . .	24	11	6	7	46	26	28
3. Leeds United . . .	23	11	5	6	35	23	28
4. Blackpool	24	9	9	6	41	29	27
5. Manchester United .	23	10	6	7	34	20	26
6. Sheffield Wednesday .	24	9	8	7	33	31	26
7. Oldham Athletic . .	24	8	10	6	27	31	26
8. Scouthampton . . .	24	8	9	7	24	18	25
9. Bury	23	10	5	8	32	25	25
10. South Shields . . .	22	10	5	7	28	25	25
11. Barnsley	23	9	6	8	30	31	24
12. Stockport County . .	23	8	8	7	26	30	24
13. Crystal Palace . . .	24	8	8	8	32	36	24
14. Leicester City . . .	23	8	7	8	34	27	23
15. Clapton Orient . . .	25	7	8	7	24	18	22
16. Hull City	24	6	10	8	31	31	22
17. Bradford City . . .	24	6	9	9	22	29	21
18. Coventry City . . .	23	6	8	9	32	34	20
19. Nelson	24	5	0	10	24	45	19
20 Fulham	24	5	8	11	29	39	18
21. Port Yale	22	6	5	11	25	36	17
22. Bristol City	24	4	8	11	21	47	15

Gry międzypaństwowe w roku 1923 w Europie.

Styczeń.

1. Włochy—Niemcy (Medjolan) 3:1.
21. Szwajcarja—Austrja (Genewa) 2:0.
28. Niemcy Zach.—Niemcy Srodk. (Düsseldorf) 5:0.
28. Hiszpanja—Francja (San Sebastian) 3:0.

Luty.

4. Belgja—Hiszpanja (Antwerpja) 1:0.
17. Anglja—Szkocja (Londyn) 2:1.
25. Niemcy Południ.—Niemcy Zach. (Frankfurt n. M.) 2:1.
25. Francja—Luksemburg (Paryż) 3:2.

Marzec.

3. Szkocja—Irlandja (Glasgow) 1:0.
4. Włochy—Węgry 0:0.
4. Belgja—Francja (Bruksela) 4:1.
17. Anglja—Walja (Londyn) 2:0.
18. Węgry—Szwajcarja (Lozanna) 6:1.
18. Dolna Austrja—Niemcy Południ. (Wiedeń) 4:2.
19. Anglja—Belgja (Londyn) 6:1.

Kwiecień.

2. Holandja—Francja (Amsterdam) 8:1.
14. Anglja—Szkocja (Glasgow) 2:2.
14. Irlandja—Walja (Wexham) 3:0.
15. Austrja—Włochy (Wiedeń) 0:0.
22. Szwajcarja—Francja (Paryż) 2:2.
22. Belgja—Holandja (Amsterdam) 1:1.

Maj.

5. Belgja—Anglja (amat.) Bruksela 3:0.
6. Austrja—Węgry (Wiedeń) 1:0.
6. Luksemburg—Alzacja (Luksemburg) 4:1.
6. Czechosłowacja—Danja (Praga) 2:0.
10. Niemcy—Holandja (Hamburg) 0:0.
10. Anglja—Francja (Paryż) 4:1.
13. Belgja—Anglja (Bruksela) 3:0
21. Anglja—Szwecja (Stockholm) 4:2.
24. Anglja—Szwecja (Stockholm) 3:1
27. Czechosłowacja—Włochy (Praga) 5:1.

Czerwiec.

3. Niemcy—Szwajcarja (Bazyleja) 2:1.
3. Jugosławja—Polska (Kraków) 2:1.
3. Niemcy Półn.—Niemcy Srodk. (Brunświk) 4:1.
10. Szwecja—Austrja (Stockholm) 4:2.
10. Jugosławja—Rumunja (Bukareszt) 2:1.
13. Austrja—Helsingborg 4:2.
17. Danja—Szwajcarja (Kopenhaga) 3:2.
24. Szwajcarja—Norwegja (Christjanja) 2:2.
25. Szwajcarja—Norwegja (Fredrikstadt) 2:0.
25. Norwegja—Finlandja (Christjanja) 3:0.
25. Szwecja—Finlandja 5:4.
29. Szwecja—Niemcy (Stockholm) 2:1.
29. Czechosłowacja—Rumunja 6:0.

Lipiec.

22. Niemcy Połudn.—Środk. Szwajcarja 3:3.

Sierpień.

5. Połudn. Niemcy—Półn. Niemcy (Hamburg) 3:3.
12. Finlandja—Niemcy (Drezno) 2:1.
16. Austrja—Finlandja (Wiedeń) 2:1.
19. Węgry—Finlandja (Budapeszt) 3:1.

Wrzesień.

2. Polska—Rumunja (Lwów) 1:1.
9. Niemcy Srodk.—Niemcy Zach. 3:0.
16. Szwecja—Norwegja (Christjanja) 3:2.
23. Finlandja—Polska (Helsingfors) 5:3.
25. Polska—Estonja (Rewel) 4:1.
29. Anglja—Irlandja (Belfast) 6:2.
30. Danja—Norwegja (Kopenhaga) 2:1.

Październik.

7. Estonja—Finlandja (Rewel) 2:1.
14. Danja—Szwecja (Stockholm) 3:1.
14. Niemcy Półn.—Niemcy Zach. (Hamburg) 4:2.
20. Irlandja—Anglja (Belfast) 2:1.
28. Węgry—Szwecja (Budapeszt) 2:1.
28. Czechosłowacja—Jugosławja (Praga) 4:4.
28. Norwegja—Francja (Paryż) 2:0.
28. Rumunja—Turcja (Konstantynopol) 2:2.

Listopad.

1. Polska—Szwecja (Kraków) 2:2.
2. Anglja—Belgja (Antwerpja) 2:2.
4. Niemcy—Norwegja (Hamburg) 1:0.
10. Anglja—Irlandja (Londyn) 3:0.
11. Niemcy Połudn.—Niemcy Srodk. (Lipsk) 3:0.
25. Holandja—Szwajcarja (Amsterdam) 4:1.

Grudzień.

16. Hiszpanja—Portugalja (Sewilla) 3:0.

Z życia organizacyjnego.

Walne Zgromadzenie K. S. Warta (Poznań) odbędzie się w środę dnia 30 stycznia 1924 roku o godz. 18·30 w lokalu p. Jarockiego przy ul. Masztalarskiej.

Porządek dzienny: 1. Zagajenie. 2. Wybór prezydjum Walnego Zgromadzenia. 3. Odczytanie protokółu z ostatniego Kwartalnego Zebrania. 4. Sprawozdanie Zarządu. 5. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej. 6. Wybór nowego Zarządu. 7. Zmiana Statutu. 8. Wnioski. 9. Wolne głosy.

W razie braku przepisanego statutem kompletu, Walne Zgromadzenie odbędzie się w pół godziny później bez względu na ilość obecnych członków.

Wnioski członków, mające wejść pod obrady, należy zgłosić pisemnie na ręce sekretarza (St. Derda, Łukaszewicza 14) najpóźniej 3 dni przed zebraniem.

Fr. Rotnicki, prezes. St. Derda, sekretarz I.

Na Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu Sekcji Wioślarskiej A. Z. S. w Krakowie, odbytem w listopadzie 1923 r., został wybrany Wydział, ukonstytuowany w następujący sposób:

Prezes: Prof. Dr. Goetel Walery, Wiceprezes I.: Dr. Anczyc Władysław, Wiceprezes II.: Szumski Zygmunt, Sekretarz: Długoszewski Włodz., Zastępca: Wątocki Włodz., Skarbnik: Breuer Stanisław, Naczelnik przystani: Dr. Anczyc Władysław, Kierownik sportowy: Dutkiewicz Władysław, Zastępca: Zarański Jerzy, Kierownik Turystyczny: Ferens Tadeusz, Zastępca: Zmuda Władysław, Gospodarz przystani: Zarański Tadeusz, Zastępca i przedstawiciel Akad. Górn.: Rolle Jan, Przedstawicielka pań: Pacewiczowa Zofja, Wydziałowi: Dr. Cyprian Tadeusz, Ferens Józef, Ferens Stanisław, Frischer Józef, Leszko Ludwik.

Walne Zgromadzenie K. S. Sandecja (Nowy Sącz), odbyło się dnia 16 grudnia 1923 r. w Nowym Sączu. Obradom przewodniczył prezes klubu p. inż. Lazarowicz, który przedstawił w jak ciężkich warunkach i jak krótkim czasie klub stworzył własne boisko gier, oparkanił i zniwelował własnemi rękoma. Po zagajeniu zebrania oddawał głos poszczególnym członkom ustępującego Wydziału dla złożenia sprawozdań z ich czynności. Sekretarz klubu p. Popardowski podał, że wydział klubu w roku sprawozdawczym odbył 10 posiedzeń oraz że klub liczył 217 członków, jakoteż zaznaczył otwarcie boiska w dniu 2 września 1923 r. Oświadczył również, że K. S. Sandecja został przyjęty do K. Z. O. P. N. i zatwierdzony przez województwo krakowskie, oraz, że może występować na zewnątrz jako drużyna związkowa. Skarbnik p. Zabża złożył sprawozdanie kasowe. Pozostałość kasowa na rok 1924 wynosi 1,551.920 Mp. Gospodarz p. Matras złożył sprawozdanie, ktore wykazało pokaźny wzrost inwentarza sportowego. Z kolei zabrał głos zastępca kapitana I. drużyny p. Rańda, który wykazał, z powodu późnego wykończenia boiska małą ilość meczów I., II. i III. drużyny. I. drużyna rozegrała 22 mecze przyjacielskie.

Po udzieleniu Wydziałowi absolutorjum wybrano na rok 1924 prezesem klubu p. inż. Lazarowicza, wiceprezesami pp. inż. Goetla i Trembeckiego, zaś do Wydziału pp. Aksaka, Boguckiego, Bandurskiego i Leśniowskiego, sekretarzem p. Fettera, zast. p. Popardowskiego, skarbnikiem p. Dąbala, zast. p. Rzymka, gospodarzem p. Szczepanka, zast. p. Klabutzara, kierownikiem sekcji piłki nożnej p. inż. Goetla.

Doroczne Walne Zgromadzenie Ż. K. S. Hasmonea (Kraków), odbyte dnia 23 grudnia 1923, wybrało następujący Zarząd: Prezes Braus J., wiceprezes Kenner D., sekretarz Braus S., skarbnik Fischgrund J., członkowie Zarządu Grüner L., Mandelbaum L., Henig G., Kurz W., Keller B. Adres sekretarjatu: Holzer, Kraków-Podgórze, ulica Kalwaryjska 24.

Redaktor naczelny: Ferdynand Goetel. — Redaktor odpow. Tadeusz Synowiec. — Wydawca: Tow. wydawn. „Przegląd Sportowy" Ska z ogr. odp. Drukarnia „Sztuka" w Krakowie, Sobieskiego 16, Telefon 1038.